

עזרי מעם השם עושה שמים וארץ

סֵפֶר

הַזִּהָר

הַשְּׁלֹם וְהַמְּנַקֵּד
עַל חַמְשָׁה חֲמִשֵּׁי תוֹרָה

מִהַתְּנָא הָאֱלֹקִי
רַבֵּן שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי זִיע"א

פְּרֻשֵׁת בְּחֻקוֹתַי

יוצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"
בעיה"ק בית שמש טובב"א
חמשה עשר באב תש"ע לפ"ק

הוצאת:

**שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי"
מפעל עולמי להצלת הדת**

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א
רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
CIO CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin
Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8
Ramat Beth Shemesh 99093, Israel
Tel: 054-843-6784 / fax: 02-995-1300
hazohar.com@gmail.com

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי
בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים
ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א
וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים
ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

כל הזכויות שמורות

ואין למכור או לסחור או לקבל רווח עבור הטקסט או חלקו
מותר ומצוה ללמוד ולזכות את הרבים **בחינם בלבד**

ניתן ל"מפעל הזוהר העולמי"

על ידי הרב הצדיק המקובל **הרב בניהו שמואלי** שליט"א
ראש ישיבת "נהר שלום" (רח' שילה 6 ירושלים)
לעילוי נשמת מורינו ורבינו הצדיק הקדוש
רבי **מרדכי** בן מרים **שרעב"י** זיע"א

בְּלַחְזוֹדָיו. וְקָלָא אֶתְעַר, יֵאוֹת הוּא לְיַחֲיד לְמַהוּי
גַּבִּיה דְּיַחֲיד, וְלֹאֲתַעֲסָקָא יַחֲיד בְּיַחֲיד.

וְרָזָא דְתַרְיִן דְּרַגִּין אֵלִין, אֲשַׁכְּחָנָא בְּחַד קָרָא,
דְּכַתִּיב, (ישעיה מט) וַיֹּאמֶר לִי עַבְדִּי אַתָּה
יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּךָ אֶתְפָּאָר. וַיֹּאמֶר לִי עַבְדִּי אַתָּה,
הָא עַבְדִּי. יִשְׂרָאֵל הָא בֵּן. דְּכַד אֵינּוֹן כְּלָלָא חֲדָא,
כְּדִין כְּתִיב אֲשֶׁר בְּךָ אֶתְפָּאָר.

כְּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן
וְאָמֵן.

פְּרֻשֵׁת בְּחַקְתִּי

אִם בְּחַקְתִּי תִּלְכוּ וְגו' (ויקרא כ"ו) רַבִּי חֲמִיא פְּתַח, (מיכה
ו) עַמִּי זָכַר נָא מַה יַּעֲזִיב בְּלֶק מְלֶךְ מוֹאָב וּמַה
עָנָה אוֹתוֹ בְּלָעָם בֶּן בְּעוֹר וְגו'. עַמִּי זָכַר נָא, זַכָּא
חֻלְקָא דְעַמָּא דָּא, דְמֵאֲרִיִּהוֹן אוֹכַח לוֹן חָבִי. עַמִּי

לְשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ

כְּתוּב אֲשֶׁר בְּךָ אֶתְפָּאָר.

כְּרוּךְ ה' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן. יִמְלֹךְ ה'
לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.

פְּרֻשֵׁת בְּחַקְתִּי

אִם בְּחַקְתִּי תִּלְכוּ וְגו'. רַבִּי חֲמִיא פְּתַח,
(מיכה ו) עַמִּי זָכַר נָא מַה יַּעֲזִיב בְּלֶק מְלֶךְ
מוֹאָב וּמַה עָנָה אוֹתוֹ בְּלָעָם בֶּן בְּעוֹר
וְגו'. עַמִּי זָכַר נָא, אֲשֶׁרִי חֲלָקוֹן שֶׁל הָעָם

אוֹתוֹ בְּלָבְדוּ. וְקוֹל מִתְעוֹרָר: רְאוּי הוּא
לְיַחֲיד לְהֵיוֹת אֶצֶל הַיַּחֲדִיד וְלִהְתַּעֲסֵק יַחֲדִיד
בְּיַחֲדִיד.

וְחִסּוֹד שֶׁל שְׁתֵּי הַדְּרָגוֹת הָאֵלוֹן מֵצֵאֵנוּ
בְּפִסּוּק אַחַד, שְׁכַתּוּב (ישעיה מט) וַיֹּאמֶר לִי
עַבְדִּי אַתָּה יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּךָ אֶתְפָּאָר.
וַיֹּאמֶר לִי עַבְדִּי אַתָּה – הָרִי עַבְדִּי. יִשְׂרָאֵל
– הָרִי בֵּן. שְׁפַאֲשֶׁר הֵם כְּלָל אַחַד, אִזּוֹ

זָכַר נָא, אֵף עַל גַּב דְּאֵתוֹן סָטָן מֵאֲרֵחֵי, עֲמִי
אֵתוֹן, דְּלֹא בַעֲיָנָא לְמַעַבְדַּ לְכוּ כְּעוֹבְדֵיכוּ.

רַבִּי יִצְחָק אָמַר, זַבְּאָה חוֹלְקָא דְעַמָּא, דְּמֵאֲרֵיחוּ
אָמַר לוֹן, (מִיכָה ו) עֲמִי מָה עֲשִׂיתִי לְךָ וּמָה
הִלְאִיתִיךָ עֲנֵה בִי. מָה יַעֲזֵן בְּלֶק מְלֶךְ מוֹאָב. בְּכַמְּה
מְלִין וְעוֹבְדִין אָמַר לְשִׁיצָאָה לְכוּ מֵעֲלָמָא, וּבְכַמְּה
חֲרָשִׁין אֲתַעַר לְקַבְּלֵיכוּ.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, אָמַר לוֹן קְדָשָׁא בְרוּךְ הוּא
לְיִשְׂרָאֵל, זְכוֹר נָא. וְוִי דִּאֲנָן צְוֹחִין בְּכָל
יוֹמָא, וְגַעֲיִנָן וּבְכִינָן, (אִיכָה ה) זְכוֹר יְיָ מָה הָיָה
לָנוּ. (תְּהִלִּים קל"ז) זְכוֹר יְיָ לְבִנֵי אֲדוֹם, וְלֹא בַעֲי
לְאַשְׁחַתָּא עֲלָנָא, הוּא אָמַר לָן בְּבַעֲוֵי זְכוֹר נָא, אִין
נָא אֵלָא לְשׁוֹן פְּעוּתָא, וְאֲנָן לֹא אֲשַׁחַתָּא בֵּיהּ,
בְּגוֹוֹנָא דָּא אֲנָן צְוֹחִין, זְכוֹר יְיָ מָה הָיָה לָנוּ, זְכוֹר

לשון הקודש

עורר כנגדכם.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, אָמַר לְהֵם הַקְדוּשׁ בְרוּךְ
הוּא לְיִשְׂרָאֵל: זְכוֹר נָא. אוֹי שְׂאֲנֵנו צְוֹחִים
בְּכָל יוֹם, וְגַעֲיִים וּבְכִיִּים, (אִיכָה ה) זְכוֹר ה'
מָה הָיָה לָנוּ, (תְּהִלִּים קל"ז) זְכוֹר ה' לְבִנֵי אֲדוֹם,
וְלֹא רוּצָה לְהַשְׁגִּיחַ עֲלֵינוּ, הוּא אָמַר לָנוּ:
בְּבִקְשָׁה זְכוֹר נָא. אִין נָא אֵלָא לְשׁוֹן
בְּקִשָּׁה, וְאֲנֵנו לֹא הַשְׁגַּחְנוּ בּוֹ. כְּמוּ כֵן אֲנֵנו
צְוֹחִים: זְכוֹר ה' מָה הָיָה לָנוּ, זְכוֹר ה' לְבִנֵי

הַזֶּה שְׂרַבּוֹנָם מוֹכִיחַ אוֹתָם בְּךָ. עֲמִי
זְכוֹר נָא, אֵף עַל גַּב שְׂאֲתָם סוֹטִים
מִדְּרַבִּי - עֲמִי אֲתָם, שְׂאִינִי רוּצָה
לְעֲשׂוֹת לָכֶם כְּמַעֲשֵׂיכֶם.

רַבִּי יִצְחָק אָמַר, אֲשֵׁרִי חֲלָקוּ שַׁל הָעַם
שְׂרַבּוֹנָם אוֹמַר לְהֵם: עֲמִי מָה עֲשִׂיתִי לְךָ
וּמָה הִלְאִיתִיךָ עֲנֵה בִי. מָה יַעֲזֵן בְּלֶק מְלֶךְ
מוֹאָב. בְּכַמְּה דְבָרִים וּמַעֲשִׂים אָמַר
לְהַשְׁמִיד אֲתָכֶם מִהָעוֹלָם, וּבְכַמְּה כְּשָׁפִים

יִי לְבָנֵי אָדָם, (תהלים עד) זְכוֹר עֲדַתְךָ קְנִיַת קָדָם, (תהלים קו) זְכַרְנִי יִי בְרִצּוֹן עֲמֻךְ, וְלֹא בָעֵי לְאַשְׁמַחַת עָלַי.

רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, וַדַּאי קָדְשָׁא בְרִיךְ הוּא אַשְׁמַח עָלַי תְּדִיר, וְדַכִּיר לָן, אִי לָאו דַּאִיְהוּ אַשְׁמַח בְּהוּ בְּיִשְׂרָאֵל, וְדַכִּיר לֹון, לָא יְקוּמוּן חַד יוֹמָא בְּגִלּוּתָא, הָדָא הוּא דְכַתִּיב, (ויקרא כו) וְאִף גַּם זֹאת בְּהִיזְתֶּם בְּאֶרֶץ אֲבִיבֵיהֶם וְגו'. (דף ק"ב ע"ב) קָדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לָא עָבִיד לָן כְּעוֹבְדֵנָא.

תָּא תַּזִּי, בְּלֶק חַפִּים חֲזָה, וְרַב תְּרַשִּׁין כְּעוֹבְדֵי יְדוּי, יַתִּיר מִן בְּלָעָם. וְהָכִי אֹלִיפְנָא כָּל מַה דְּבָעֵי בְּרַ נֶשׁ כְּהַאי עֲלָמָא בְּפּוֹלְחָנָא דְקוֹדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, בָּעֵי לְאַתְעָרָא כְּעוֹבְדָא לְתַתָּא. דְּכְעוֹבְדָא דְלְתַתָּא, אֶתְעַר עוֹבְדָא לְעֵילָא, וְעוֹבְדָא דָּא בָּעֵי בְּקְדוּשָׁה, וְהָא אֹקְמוּתָהּ. וּבְאַתֵּר דְּלִית עוֹבְדָא, אִית מְלָה,

לשון הקודש

אינו עושה לנו כמעשינו. בא ראה, בלק חכם היה, וגדול המכשפים כמעשי ידיו יותר מבלעם. וכך למדנו, כל מה שרוצה בן אדם בעולם הזה בעבודת הקדוש ברוך הוא, צריך לעורר במעשה למטה. שבמעשה שלמטה מתעורר מעשה למעלה, והמעשה הזה צריך בקדשה, וברי פרשוהו. ובמקום שאין מעשה, יש דבור.

אדם, (שם עד) זכר עדתך קניית קדם, (שם קו) זכרני ה' ברצון עמך, ולא רוצה להשגיח עלינו.

רבי יהודה אמר, ודאי שהקדוש ברוך הוא משגיח עלינו תמיד וזכר אותנו, שאם הוא לא ישגיח על ישראל וזכר אותם, לא יעמדו יום אחד בגלות. והו שפתוב (ויקרא כו) ואף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם וגו'. הקדוש ברוך הוא

וּבְמִלָּה דְפּוּמָא, תְּלִיא עוּבְדָא, לְאַתְעָרָא לְעִילָא.
 בְּמָה דְבַעֲיָנָן לְאַתְעָרָא קְדָשָׁה עֲלָאָה, בְּעוּבְדָא
 וּבְמִלָּה. הָכִי נָמִי אֵינוֹן דְּאַתְיִין מִסְטָרָא
 דְּמִסְאָבוּתָא, בְּעִיִן לְאַתְעָרָא סְטָרָא דְלַהוֹן, בְּעוּבְדָא
 וּבְמִלָּה דְפּוּמָא.

וְאִף עַל גַּב דְּבִלְעָם חֲרָשָׁא הָוָה רַב מִכָּל חֲרָשִׁין
 דְּעֲלָמָא, חֲרָשָׁא עֲלָאָה מִנִּיהּ הָוָה בָּלָק.
 בְּקָסָם הָוָה בָּלָק רַב מִכָּל חֲכִימִין. וּבִלְעָם
 בְּנַחֲשׁ (וְהָא אִוקְמוּהִי). קָסָם וְנַחֲשׁ תְּרִין דְּרִגִין אֵינוֹן,
 קָסָם תְּלִיא בְּעוּבְדָא. נַחֲשׁ לָא תְּלִיא בְּעוּבְדָא
 אֲלָא בְּאַסְתְּפִלוּתָא, וּבְמִלָּה דְפּוּמָא. וּכְדִין מִתְעָרִין
 עַל־יָיהוּ רּוּחָא מִסְאָבָא, לְאַתְלַבְּשָׁא בְּהוּ, וְעָבִיד
 מַה דְּעָבִיד.

וַיִּשְׂרָאֵל קְדִישִׁין לָאוּ הָכִי, אֲלָא בְּלַהוּ קְדִישִׁין.
 וְכָל עוּבְדֵיהוּ לְאַתְעָרָא עַל־יָיהוּ רּוּחָא

לשון הקודש

הַחֲכָמִים, וּבִלְעָם בְּנַחֲשׁ (חֲרִי פְּרֻשָׁה). קָסָם
 וְנַחֲשׁ שְׁתֵּי דְרִגּוֹת הֵן. קָסָם תְּלִין
 בְּמַעֲשָׂה, נַחֲשׁ לָא תְּלִין בְּמַעֲשָׂה, אֲלָא
 בְּהַסְתְּפִלוּת וּבְדַבּוּר הַפָּה, וְאִזּוּ מְעוּרָרִים
 עָלָיו רוּחַ טְמֵאָה לְהַתְּלַבֵּשׁ בָּהֶם, וְעוֹשָׂה
 מַה שְּׁעוֹשָׂה.

וַיִּשְׂרָאֵל הַקְּדוּשִׁים לָא כְּדָ, אֲלָא כְּלָם
 קְדוּשִׁים, וְכָל מַעֲשֵׂיהֶם לְעוּרָר עֲלֵיהֶם

וּבְדַבּוּר הַפָּה תְּלִין הַמַּעֲשָׂה, לְעוּרָר
 לְמַעְלָה. כְּמוֹ שְׁצָרִיכִים לְעוּרָר קְדָשָׁה
 עַל־יִזְנָה בְּמַעֲשָׂה וּבְדַבּוּר, כְּדָ גַם אוֹתָם
 שְׁבָאִים מִצַּד הַטְּמֵאָה צָרִיכִים לְעוּרָר אֶת
 הַצַּד שְׁלָחָם בְּמַעֲשָׂה וּבְדַבּוּר הַפָּה.

וְאִף עַל גַּב שְׁבִלְעָם הָיָה הַגְּדוּל מִכָּל
 מְכַשְׁפֵי הָעוֹלָם – מְכַשֵּׁף עַל־יִזְנָה מִמֶּנּוּ הָיָה
 בָּלָק. בְּקָסָם הָיָה בָּלָק גְּדוּל מִכָּל

קְדִישָׁא. כְּמָה דְאַתְּ אָמַר, (ישעיה לב) עַד יַעֲרָה עָלֵינוּ רוּחַ מְמָרוּם. וְעַל דָּא כְּתִיב, (במדבר כג) כִּי לֹא נַחֲשׁ בַּיַּעֲקֹב וְלֹא קָסַם בְּיִשְׂרָאֵל, דְּהָא אֵינּוֹן בְּסִטְרָא דְקְדוּשָׁה עֲלָאָה אֲחִידָן. וְעוּבְדֵי יְהוּ בְקְדוּשָׁה אָתוּ, וְקְדוּשָׁה מִתְעַרְי עָלֵיהוּ וּמִתְלַבְּשָׁן בָּהּ.

וְתָא חֲזִי, בְּקָסָם הָוָה בְּלָק רַב מְכָל חַפְיָמִין, וּבְלָעָם בְּנַחֲשׁ. וְעַל דָּא בְּשַׁעְתָּא דְבַעַא בְּלָק לְאַתְחַבְּרָא עִמִּיהּ, מַה כְּתִיב (במדבר כב) וַיִּלְכּוּ וְקִנְי מוֹאָב וְקִנְי מִדִּין וּקְסָמִים בְּיָדָם. (ובלעם עוּבְדוּי בְּנַחֲשׁ) תָּא חֲזִי, בְּמִלָּה דְפּוּמָא הָוָה בְּלָעָם רַב מְכָל חַרְשִׁין דְּעֵלְמָא, וּבְאַסְתְּבִלוּתָא דְחַהוּא נַחֲשׁ, הָוָה יַדַּע לְבִוּוּנָא שַׁעְתָּא. וְעַל דָּא בַּעַא בְּלָק לְאַשְׁלֵמָא מִלָּה (ס"א כלא) קָסָם וְנַחֲשׁ.

לשון הקודש

הַחֲכָמִים, וּבְלָעָם בְּנַחֲשׁ. וְעַל זֶה, בְּשַׁעַה שְׂרָצָה בְּלָק לְהַתְחַבֵּר עִמּוֹ, מַה כְּתוּב? (שם כב) וַיִּלְכּוּ וְקִנְי מוֹאָב וְקִנְי מִדִּין וּקְסָמִים בְּיָדָם. (ובלעם מַעֲשֵׂיו בְּנַחֲשׁ) בֹּא רְאֵה, בְּדַבּוּר הַפֶּה הִיָּה בְּלָעָם גְּדוּל מְכָל הַמְכַשְּׁפִים שֶׁל הָעוֹלָם, וּבְהַסְתַּבְּלוּת אוֹתוֹ נַחֲשׁ הִיָּה יוֹדַע לְכוּן אֶת הַשַּׁעַה, וְעַל זֶה רָצָה בְּלָק לְהַשְׁלִים דְּבַר (הבל) קָסָם וְנַחֲשׁ.

רוּחַ קְדוּשָׁה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (ישעיה לב) עַד יַעֲרָה עָלֵינוּ רוּחַ מְמָרוּם. וְעַל זֶה כְּתוּב, (במדבר כג) כִּי לֹא נַחֲשׁ בַּיַּעֲקֹב וְלֹא קָסַם בְּיִשְׂרָאֵל, שֶׁהָרִי הֵם אֲחֻזִּים בְּצַד הַקְּדוּשָׁה הָעֲלִיּוֹנָה. וּמַעֲשֵׂיהֶם בְּקַדְשָׁה בְּאִים, וְקַדְשָׁה מִתְעוֹרְרַת עֲלֵיהֶם וּמִתְלַבְּשִׁים בָּהּ. וּבֹא רְאֵה, בְּקָסָם הִיָּה בְּלָק גְּדוּל מְכָל

אָמַר לִיָּה קְדָשָׁא בְּרִיד הוּא, רְשָׁע, הָא קְדָמוּד
 בְּנִי. עוֹבְדָא אִית בְּגוּיָהוּ, דְּכָל סְטָרִין
 בִּישׁוּן וְזִינִין בִּישׁוּן וְחֲרָשׁוּן דְּעֵלְמָא לָא יִכְלִין
 לְקַרְבָּא בְּחַדֵּיָהוּ, דְּכִלְהוּ עֲרָקִין מִקְמֵיהּ. וּמֵאֵי
 אִיהוּ. אֵהֵל מוּעֵד, וּמֵאֵי קְדָשָׁא, וְשִׁמוּשֵׁי מִקְדָּשָׁא,
 וְקִטְרֵת בּוּסְמִין, דְּקָא מְבַטֵּל כָּל רִתְחָא וְרוּגְזָא
 דְּעֵלְמָא, דְּלַעִילָא וְתַתָּא, וְעֵלְזוּן וְקַרְבָּנִין בְּכָל יוֹמָא,
 וְתָרֵי מוֹבַחּוֹת, לְמַעַבְד עוֹבְדָא מוֹבַחּוֹת, וְשִׁלְחָן
 וְלַחֵם הַפָּנִים, וְאֵת הַכִּיּוֹר וְאֵת כֶּנּוֹ, וְכַמָּה שִׁמוּשֵׁין
 לְעוֹבְדָא, לְמַלְאָה דְּפוּמָא, הָאָרֶן וְתָרֵי לוֹחֵיָא
 דְּאוּרֵיתָא, וְאֵהָרֶן לְכַפָּרָא עַל עַמָּא בְּעֵלּוֹתָא בְּכָל
 יוֹמָא. כִּיּוֹן דְּאִשְׁנַת הַהוּא רְשָׁע בְּהֵאֵי, אָמַר כִּי לָא
 נַחֵשׁ בְּיַעֲקֹב וְלָא קָסַם בְּיִשְׂרָאֵל. מָאֵי טַעְמָא. יי'
 אֵלְהִיו עִמּוֹ וְתִרְוַעַת מְלֹךְ בּוֹ.

לשון הקודש

מעשה מוֹבַחּוֹת, וְשִׁלְחָן וְלַחֵם הַפָּנִים,
 וְאֵת הַכִּיּוֹר וְאֵת כֶּנּוֹ, וְכַמָּה שִׁמוּשֵׁים
 לְמַעֲשֵׂה, לְדַבּוֹר הַפֶּה, הָאָרֶן וְשִׁנֵי לוֹחֹת
 הַתּוֹרָה, וְאֵהָרֶן לְכַפָּר עַל הָעַם בְּתַפְלָה
 בְּכָל יוֹם. כִּיּוֹן שֶׁהַשְּׁנַיִת אוֹתוֹ רְשָׁע בְּזָה,
 אָמַר כִּי לָא נַחֵשׁ בְּיַעֲקֹב וְלָא קָסַם
 בְּיִשְׂרָאֵל. מָה הַטַּעַם? הִי אֵלְהִיו עִמּוֹ
 וְתִרְוַעַת מְלֹךְ בּוֹ.

אָמַר לוֹ הַקְדוּשׁ בְּרִיד הוּא: רְשָׁע, הָרִי
 קְדָמוּד בְּנִי. מַעֲשֵׂה יֵשׁ בְּתוֹכֶם שְׂכָל
 הַצְּדָדִים הָרָעִים וְהַמִּינִים הָרָעִים וְכַשְׁפֵי
 הָעוֹלָם לָא יִכְוִלִים לְהַתְקַרֵב אֲלֵיהֶם,
 שְׂכָלֶם בּוֹרְחִים מִלְּפָנָיו. וּמָהוּ? אֵהֵל
 מוּעֵד, וּבְגָדֵי קְדֻשָׁה, וְשִׁמוּשֵׁי הַמִּקְדָּשׁ,
 וְקִטְרֵת הַבְּשָׂמִים, שְׂמִימָנִים כָּל רִתְחָה
 וְרוּגְזוֹ שֶׁל הָעוֹלָם שְׂלֵמַעְלָה וְלַמַּטָּה, וְעוֹלוֹת
 וְקַרְבָּנוֹת בְּכָל יוֹם, וְשִׁנֵי מוֹבַחּוֹת, לַעֲשׂוֹת

וְעַל דָּא עָמִי זְכָר נָא, בְּבָעוּ מַנְיִיכוּ, הֵוּוּ דְכִירִין
הָהוּא זְמַנָּא דְאִתְחַבְרוּ בְּלֻק וּבְלָעָם לְשִׁיעָאָה
לְכוּ, וְלֹא יָכִילוּ, דְאֵנָּא אֶחֱידָנָא בְכוּ, כַּאֲנָא דְאֶחֱיד
בְּבִרְיָה, וְלֹא שָׁבִיב לִיה בִּידָא דְאַחֲרָא. מִן הַשְּׂטִימִים
וְעַד הַגְּלָגֵל, מָאִי דָּא לְקַבִּיל דָּא. אֵלָּא אָמַר קְדָשָׁא
בְּרִידָא הוּא לְיִשְׂרָאֵל, בְּבָעוּ מַנְיִיכוּ, הֵוּוּ דְכִירִין כָּל
זְמַנָּא דְתַוִּיתוּן אֶחֱידָן בִּי, וְלֹא יָכִיל הָהוּא רָשָׁע
בְּחַרְשׁוֹי וְקַסְמוֹי לְשַׁלְטָאָה עָלְיִיכוּ. פִּינּוֹן דְשִׁבְקַתוֹן
יְדִיבּוּ לְאַחֲרָא בִי, וְתַוִּיתוֹן בְּשְׂטִימִים, מַה כְּתִיב. (במדבר
כה) וַיֹּאכַל הָעָם הָעֵם וַיִּשְׁתַּחֲווּ לְאֱלֹהֵיהֶן. בְּגִלְגָל, כְּמַה
דְּאִתְּ אָמַר (הושע יב) בְּגִלְגָל שׁוֹרִים זִבְחוּ, וּכְדִין שְׁלִיטוּ
בְכוּ שְׁנַאֲיִכוֹן.

וְכָל דָּא אֲמַאי. לְמַעַן דַּעַת צְדָקוֹת יִי כָּל אִינוּן
צְדָקוֹת, דְּעַבְדָּנָא לְכוּ, בְּזְמַנָּא דְאִתוֹן אֶחֱידָן
בִּי, וְלֹא שְׁבִיבָנָא מְלָה דְעֵלְמָא לְשַׁלְטָאָה בְכוּ.

לשון הקודש

יכל אותו רשע בכשפיו וקסמיו לשלט
עליכם. פינן שעזבתם את ידיכם מלאחזו
בי והייתם בשטמים, מה כתוב? ויאכל
העם וישתחוו לאלהיהן. בגלגל, כמו
שנאמר (הושע יב) בגלגל שורים זבחו, ואז
שלטו בכם שונאיכם.

וכל זה למה? למען דעת צדקות ה'. כל
אותן צדקות שעשיתי לכם בזמן שאתם

ועל זה עמי זכר נא, בבקשה מכם, זכרו
אותו זמן שהתחברו בלוק ובלעם
להשמידכם ולא יכלו, שאני אחזתי בכם
כמו אב שאוחז את בנו ולא משאיר
אותו ביד אחר. מן השטים עד הגלגל,
מה זה לעמת זה? אלא אמר הקדוש
ברוך הוא: ישראל, בבקשה מכם, תהיו
זוכרים כל זמן שהייתם אחוזים בי, ולא

וְרוּגְזָא דְלַעִילָא וְתַתָּא, וְזִינִין בִּישִׁין, לָא יִכְלִין
לְקַרְבָּא בְכוּ.

וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לִינוּ פַּה הַלִּילָה וְהַשִּׁיבוּתִי אֶתְכֶם
דְּבַר כַּאֲשֶׁר יִדְבַר יי' אֵלַי. תָּא חֲזִי,
בְּשַׁעְתָּא דְעָאל שְׁמַשָּׁא, וְתַרְעִין כְּלָחוּ אִסְתִּימוּ,
וְעָאל לִילָא וְאִתְחַשְׁדַּי, כַּמָּה חֲבִילִי שְׂרָאן
מִשְׁלֵשְׁלִיהוֹן, וְאִזְלִין וְשַׁטָּאן בְּעֵלְמָא, וְכַמָּה רַבְרַבִּי
מִמֶּנּוּ עָלְיָהוּ דְמַדְבְּרִי לָחוּ. וְאִית מִמֶּנָּא רַבְרַבָּא
עַל כְּלָא מִסְטָרָא דְשְׁמַא לָא וְהָהוּא רָשַׁע הָוָה שְׂכִית
לְגַבִּי הָהוּא מִמֶּנָּא עֲלָא מַכְלָא בְּחַרְשׁוּי. וְהוּא הָוָה
אָמַר בְּחַרְשׁוּי בְּלִילָא, בְּזִמְנָא דְאִיהוּ שְׁלֵטָא בְּכָל
סִיעָתָא דִּילֵיהּ, וְהוּא הָוָה אָתִי לְאַשְׁתַּכְחָא גַבִּיתָּ,
וְאוֹדַע לֵיהּ מַה דְאִיהוּ בְעִי.

כְּגִוּוֹנָא (דף קו"ג ע"א) דָּא (בראשית לא) וַיִּבֶן אֱלֹהִים אֶל לְבָן

לשון הקודש

בְּעוֹלָם, וְכַמָּה מְמַנִּים גְּדוּלִים עֲלֵיהֶם
שְׁמַנְהִינִים אוֹתָם. וַיֵּשׂ מִמֶּנָּה גְּדוּל עַל
הַכֹּל מִצַּד הַשְּׂמָאל, וְאוֹתוֹ רָשַׁע הָיָה מִצּוּי
אֲצַל אוֹתוֹ הַמִּמְנָה הָעֲלִיּוֹן מִהַכֹּל
בְּכַשְׁפִּי. וְהוּא הָיָה אוֹמַר בְּכַשְׁפִּי
בְּלִילָהּ, בְּזִמְנָן שְׁהוּא שׁוֹלֵט בְּכָל סִיעָתוֹ,
וְהוּא הָיָה כָּא לְהַמְצֵא אֲעָלוּ, וּמוֹדִיעַ לוֹ
מַה שְׁהוּא רוּעָה.

כְּגִוּוֹן וְהוּ, (בראשית לא) וַיִּבֶן אֱלֹהִים אֶל לְבָן

אֲחוּזִים בִּי, וְלֹא הַשְׂאֲרַתִּי דְבַר בְּעוֹלָם
לְשֵׁלֵט בְּכֶם, וְהָרְגִי שְׁלַמְעֵלָה וְלַמְטָה
וְהַמִּינִים הָרַעִים לֹא יִכּוּלִים לְקַרְבֵּי לְכֶם.
וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לִינוּ פַּה הַלִּילָה וְהַשִּׁיבוּתִי
אֶתְכֶם דְּבַר כַּאֲשֶׁר יִדְבַר ה' אֵלַי. כֹּא
רָאָה, בְּשַׁעְתָּה שְׁנַכְנַם הַשְּׁמַשׁ, וְכָל
הַשְּׁעָרִים גִּסְתָּמִים, וְנַכְנַם הַלִּילָה
וּמַחְשִׁידַי, כַּמָּה קְבוּצוֹת מְתָרִים
מִשְׁלֵשְׁלוֹתֵיהֶם, וְהוֹלְכִים וּמְשׁוֹטְטִים

הָאֲרָמִי, תְּהוּא דְשִׁבְיַת גְּבִיּהּ. (בראשית כ) וַיָּבֵא אֱלֹהִים
 אֶל אַבְימֶלֶךְ, בְּלִהוּ כְּגֹזְנָא דָּא. בְּכָל אֶתֶר אֶקְרוּן
 לִיה בְּאֵינוּן חֲרָשׁוֹן, וְעַל דָּא הָוָה שְׁבִיחַ בְּלִילִיָּא יִתִּיר
 מִבִּימָמָא. וְהָא אוֹקְמוּתָּהּ. וְכָל הַנִּי חֲרָשׁוֹן וְחַכְמִין הוּוּ
 לְאַבְימֶלֶךְ, דְּכָתִיב, (בראשית כו) וַיִּשְׁקֶף אַבְימֶלֶךְ מִלְּךְ
 פְּלִשְׁתִּים בְּעַד הַחֲלוֹן. כְּתִיב הֲכָא בְּעַד הַחֲלוֹן,
 וְכָתִיב הֲתָם (שופטים ה) בְּעַד הַחֲלוֹן נִשְׁקָפָה וְתִיבֵב אִם
 סִיסְרָא. לָכֵן הָא אוֹקְמוּתָּהּ, בְּלָעָם פְּדִין.

וְעַל דָּא בְּכֻלְהוּ כְּתִיב אֱלֹהִים, וַיָּבֵא אֱלֹהִים אֶל
 בְּלָעָם, וַיָּבֵא אֱלֹהִים אֶל לָכֵן, וַיָּבֵא אֱלֹהִים
 אֶל אַבְימֶלֶךְ, הוּא אֲתָא לְגַבְיֵיהוּ, וְלֹא אֵינוּן לְגַבְיֵיהּ,
 דְּהָא לִית לְהוּ אֶתֶר זְמִין. וְאִי תִימָא, הָא כְּתִיב
 אֱלֹהִים. אֵלָּא, שְׂמָא דָּא אֲשַׁתְּתַף בְּכֻלָּא, וְאֶפִּילוּ
 עֲבוּדָה זָרָה נָמִי אֱלֹהִים אֶקְרִי, אֱלֹהִים אַחֲרִים,

לשון הקודש

לָכֵן הָרִי פְּרֻשׁוּהּ, בְּלָעָם כְּמוֹ זֶה.
 וְעַל זֶה כְּתוּב בְּכָל אֱלֹהִים; וַיָּבֵא
 אֱלֹהִים אֶל בְּלָעָם, וַיָּבֵא אֱלֹהִים אֶל לָכֵן,
 וַיָּבֵא אֱלֹהִים אֶל אַבְימֶלֶךְ. הוּא כָּא
 אֱלֹהִים, וְלֹא הִם אֱלֹהִים, שְׁהָרִי אֵין לְהִם
 מְקוּם זְמִין. וְאִם תֹּאמַר, הָרִי כְּתוּב
 אֱלֹהִים! אֵלָּא שְׁהַשֵּׁם הָוָה מִשְׁתַּתְּף בְּכָל,
 וְאֶפִּילוּ עֲבוּדָה זָרָה גַם נִקְרְאת אֱלֹהִים,
 אֱלֹהִים אַחֲרִים, וּבְכָלל שֵׁל אֱלֹהִים

הָאֲרָמִי, אוֹתוֹ שְׁמַצוּי אֲעֻלוּ. (שם ט) וַיָּבֵא
 אֱלֹהִים אֶל אַבְימֶלֶךְ, כָּלִם כְּגֹזֵן זֶה. בְּכָל
 מְקוּם קוֹרְאִים לוֹ בְּאוֹתָם כְּשָׂפִים, וְעַל זֶה
 הָיָה מְצוּי בְּלִילָה יוֹתֵר מֵאֲשֶׁר בְּיוֹם, וְהָרִי
 פְּרֻשׁוּהּ. וְכָל הַמְכַשְּׁפִים וְהַחֲכָמִים הָאֵלוּ
 הָיוּ לְאַבְימֶלֶךְ, שְׂכָתוּב (שם כו) וַיִּשְׁקֶף
 אַבְימֶלֶךְ מִלְּךְ פְּלִשְׁתִּים בְּעַד הַחֲלוֹן.
 כְּתוּב כָּאֵן בְּעַד הַחֲלוֹן, וְכָתוּב שָׁם, (שופטים
 ה) בְּעַד הַחֲלוֹן נִשְׁקָפָה וְתִיבֵב אִם סִיסְרָא.

וּבִבְלָלָא דְאֱלֹהִים אַחֲרִים אֵלִין מְמַנֵּן, וּבִבְלָלָא דָא
 הוּו, וּבְגִין כְּדִּי אֶקְרִי הָכִי. וְהַהוּא רָשַׁע הָוָה אָמַר
 בְּחֻרְשׁוֹי וְקָרִי לִיה, וְאֶתִי לְגַבִּיּה. וּבְגִין כְּדִּי
 כְּתִיב (במדבר כב) לִינוּ פַּה הַלִּילָה וְהַשִּׁיבוֹתִי אֶתְכֶם
 דְּבַר כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר יי' אֵלַי. הַהוּא רָשַׁע קָא מְשַׁבַּח
 גְּרַמִּיּה, דְּהָא לָא כְּתִיב בֵּיה, אֵלָא וַיֵּבֵא אֱלֹהִים.

דְּבַר אַחַר כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר יי' אֵלַי, עַל יְדֵי דְהַהוּא
 שְׁלִיחָא דְסַטְרָא אַחְרָא. וְאִי תִימָא הָא
 בִּימָמָא אֲשַׁתְּכַח לְגַבִּיּה. (ס"א כד הוה לגביה בלק אלא) אֵלָא
 וְדָאִי בְנַחֲשׁ אֲסַתְּכִלוּתָא הָוָה בֵּיה, וּבְהַהוּא זְמַנָּא
 הָוָה מְסַתְּפֵל לְכַוּוּנָא שְׁעַתָּא, הָדָא הוּא דְכְּתִיב וְלֹא
 הִלֵּךְ כְּפַעַם כְּפַעַם לְקִרְאָת גְּחָשִׁים. וַיֵּרָא בַלְעָם כִּי
 טוֹב בְּעֵינֵי יי' לְבָרֵךְ אֶת יִשְׂרָאֵל. אֵלָא דְהַהוּא יוֹמָא
 אֲסַתְּפֵל לְכַוּוּנָא שְׁעַתָּא, וְלֹא אֲשַׁתְּכַח כְּשֶׁאֵר יוֹמִי,
 וּכְדִין חָמָא דְהָא רוּגְזָא רַבָּא לָא אֲשַׁתְּכַח בְּעֵלְמָא.

לשון הקודש

אותו שלית של הצד האחר. ואם תאמר,
 הרי ביום נמצא אצלו (בשהיה אצל בלק. אלא) –
 אלא ודאי בנחש ההתבוננות היתה בו,
 ובאותו זמן היה מסתפל לכונן את השעה.
 זהו שכתוב ולא הלך כפעם כפעם
 לקראת גחשים. וירא בלעם כי טוב
 בעיני ה' לברך את ישראל. אלא שאותו
 יום הסתפל לכונן את השעה, ולא נמצא

אחרים אלה ממנים, ובכלל זה הוה ולכן
 נקרא כך. ואותו רשע היה אומר
 בכשפיו וקורא לו, ובא אליו. ומשום כך
 כתוב, לינו פה הלילה והשבתי אתכם
 דבר כאשר ידבר ה' אלי. אותו רשע
 משבח את עצמו, שהרי לא כתוב בו,
 אלא ויבא אלהים.

דבר אחר כאשר ידבר ה' אלי – על ידי

בְּדִין יָדַע כִּי טוֹב בְּעֵינֵי יי' לְבָרֵךְ אֶת יִשְׂרָאֵל.
 בְּהַהוּא זְמַנָּא שָׁבִיב גְּרַמְיָה מְכַל גְּחָשִׁים דְּעֵלְמָא,
 וְלֹא אֶסְתַּבֵּל בְּהוּ, הָדָא הוּא דְכָתִיב וְלֹא הִלְךְ
 כַּפַּעַם בַּפַּעַם לְקִרְאָת גְּחָשִׁים.

תָּא חַזִּי, בְּהַהוּא שַׁעְתָּא דְרִתְחָא אֲשַׁתְּכַח, בְּדִין
 שְׂמַאלָא אֲתַעַר, וַחֲוָה יָדַע הַהוּא רָשַׁע אֲתַר,
 לְאַחַדָּא בְּסִטְרָא שְׂמַאלָא, לְמִילַט. וְאֶסְתַּבֵּל בְּהַהוּא
 זְמַנָּא, וְלֹא אֲשַׁתְּכַח. בְּדִין מַה כְּתִיב, (במדבר כג) מַה
 אֶקְוֶה לֹא קִבְּה אֵל וּמַה אֲזַעֲזֶם לֹא זָעַם יי'. וּבְגִין
 כְּדִ, (מיכה ו) עַמִּי זָכַר נָא מַה יָּעִץ בְּלֶק וְגו'. וּמַה עָנָה
 אוֹתוֹ בַּלְעָם בֶּן בְּעוֹר (בגין כף) וּזְכָאִין אִינוּן יִשְׂרָאֵל,
 וּזְכָאִה חוּלְקִיהוֹן בְּעֵלְמָא דִּין וּבְעֵלְמָא דְאֲתִי. (דמאריהוֹן
 אוֹכַח לֹזֵן הַכִּי).

אִם בְּחֻקֵי תִלְכוּ. (ויקרא כ"ו) אִם בְּחֻקֵי, דָּא אֲתַר
 דְּגִזְרִין דְּאוֹרֵייתָא תִלְיִין בְּהַהוּא אֲתַר, כְּמַה

לשון הקודש

והתבונן באותו הזמן, ולא מצא. ואז מה
 כתוב? (במדבר כג) מה אקב לא קבד אל ומה
 אזעם לא זעם ה'. ומשום כף, (מיכה ו) עמי
 זכר נא מה יעץ בלק וגו' ומה ענה אתו
 בלעם בן בעור. אשריהם ישראל, אשרי
 חלקם בעולם הזה ובעולם הבא. (שרבונום

חוכיח להם כף).

אם בְּחֻקֵי תִלְכוּ. אם בְּחֻקֵי – זה
 מקום שגזרות התורה תלויות באותו

כשאר הימים, ואז ראה שאין רגו גדול
 נמצא בעולם, אז ידע כי טוב בעיני ה'
 לברך את ישראל. באותו זמן העיזב את
 עצמו מכל הנחשים של העולם, ולא
 הסתבל בהם. והו שכתוב ולא הלך
 כַּפַּעַם בַּפַּעַם לְקִרְאָת גְּחָשִׁים.

בא ראה, באותה שעה שדורגו נמצא, אז
 השמאל מתעורר, והיה יודע אותו הרשע
 את המקום לאחז בצד השמאל לקלל.

דַּאתְּ אָמַר (ויקרא יח) אֶת חֻקֹּתַי תִּשְׁמְרוּ. חוֹק הוּא
 דְּאֶקְרִי חֶבִי, וְגִזְרֵינִי דְּאֹרִייתָא בָּהּ אֶתְפְּלִילֵן. (ויקרא
 כה) וְאֶת מִשְׁפָּטַי תִּשְׁמְרוּ. מִשְׁפָּטַי, דָּא הוּא אֶתְר
 אַחְרָא עֲלָאָה, דְּהֵהִיא חֻקָּה אַחֲדַת בֵּיהּ, וּמִתְחַבְּרֵן
 דָּא בְּדָא דְּעִילָאי וְתַתָּאי. וְכָל פְּקוּדֵי אֹרִייתָא, וְכָל
 גִּזְרֵי אֹרִייתָא, וְכָל קְדוּשֵׁי אֹרִייתָא, בְּהֵנִי אַחֲדֵן.
 בְּגִין דְּהֵאי תּוֹרָה שְׂבַכְתָּב, וְהֵאי תּוֹרָה שְׂבַעֲל פֶּה.

וְעַל דָּא אִם בְּחֻקֵי, כָּל אֵינֹן גִּזְרֵינִי וְדִינֵי
 וְעוֹנָשֵׁין וּפְקוּדֵין, דְּאֵינֹן בְּהֵהוּא אֶתְר
 דְּאֶקְרִי תּוֹרָה שְׂבַעֲל פֶּה, חֻקָּה. וְאֶת מִשְׁפָּטַי
 תִּשְׁמְרוּ, בְּהֵהוּא אֶתְר דְּאֶקְרִי תּוֹרָה שְׂבַכְתָּב, כְּמָה
 דַּאתְּ אָמַר (תהלים פא) מִשְׁפָּט לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב. וְדָא אַחֲד
 בְּדָא וְדָא בְּדָא, וְכֹלָא חֵד. וְדָא הוּא כְּלָלָא דְּשִׁמְא
 קְדִישָׁא וּמֵאן דְּאֶעְבֵּר עַל פְּתוּגְמֵי אֹרִייתָא, כְּאֵלוֹ

לשון הקודש

שְׂבַכְתָּב, וְזוֹ תּוֹרָה שְׂבַעֲל פֶּה.
 וְעַל זֶה אִם בְּחֻקֵי, כָּל אוֹתָם גִּזְרוֹת
 וְדִינֵים וְעוֹנָשִׁים וּמִצְוֹת, שְׂהֵם בְּאוֹתוֹ
 מְקוּם שְׂנַקְרָא תּוֹרָה שְׂבַעֲל פֶּה - חֻקָּה.
 וְאֶת מִשְׁפָּטַי תִּשְׁמְרוּ, בְּאוֹתוֹ מְקוּם
 שְׂנַקְרָא תּוֹרָה שְׂבַכְתָּב, כְּמוֹ שְׂנַקְרָא
 מִשְׁפָּט לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב. וְזֶה אַחֲזוּ בְּזֶה וְזֶה
 בְּזֶה, וְהֵבֵל אַחֲד. וְזֶהוּ כְּלָל הַשֵּׁם הַקְּדוּשׁ.

מְקוּם, כְּמוֹ שְׂנַקְרָא (ויקרא ט) אֶת חֻקֵי
 תִּשְׁמְרוּ. חֻק הוּא שְׂנַקְרָא כְּדִ, וּגִזְרוֹת
 הַתּוֹרָה בּוֹ נִכְלָלוֹת. (שם כה) וְאֶת מִשְׁפָּטַי
 תִּשְׁמְרוּ. מִשְׁפָּטַי - זֶהוּ מְקוּם אַחֲרַ עֲלִיִן
 שְׂאוֹתָה חֻקָּה אַחֲזוּה בּוֹ, וּמִתְחַבְּרִים זֶה
 בְּזֶה, שֶׁל עֲלִיִנִים וְתַתְּוֹנִים, וְכָל מִצְוֹת
 הַתּוֹרָה, וְכָל גִּזְרוֹת הַתּוֹרָה, וְכָל קְדוּשֹׁת
 הַתּוֹרָה בְּזֶה אַחֲזוּיִם, מִשּׁוּם שְׁזוֹ תּוֹרָה

פָּנִים שְׂמָא קְדִישָׁא, בְּגִין דְּחַק וּמִשְׁפָּט שְׂמָא
 דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא הָוֵי. וְעַל דָּא, אִם בְּחֻקֵי
 תִּלְכוּ: דָּא תוֹרָה שְׂבַעֲלָ פֶה. וְאֵת מִשְׁפָּטֵי תִשְׁמְרוּ:
 דָּא תוֹרָה שְׂבַבְתְּבּוּ. וְדָא הוּא כִּלְלָא דְשְׂמָא קְדִישָׁא.
 וְעֲשִׂיתֶם אוֹתָם. מָאִי וְעֲשִׂיתֶם אוֹתָם, בִּיּוֹן דְּאָמַר
 תִּלְכוּ וְתִשְׁמְרוּ, אִמְאִי וְעֲשִׂיתֶם. אֲלָא,
 מָאִן דְּעָבִיד פְּקוּדֵי אוֹרֵייתָא וְאָזִיל בְּאוֹרְחֵי,
 בְּבִיבּוּל כְּאֵלוּ עָבִיד לִיהַ לְעֵילָא. אָמַר קְדִישָׁא בְּרִיךְ
 הוּא, כְּאֵלוּ עֲשָׂאֲנִי, וְאִזְקֻמוּהָ. וְעַל דָּא וְעֲשִׂיתֶם
 אוֹתָם. וְעֲשִׂיתֶם אֶתְּם כְּתִיב וְדָאִי, וְהוֹאִיל וּמִתְעַרְי
 עָלֵינוּ לְאֶתְחַבְּרָא דָּא בְּדָא, לְאֶשְׁתַּכְּחָא שְׂמָא
 קְדִישָׁא כְּדָקָא יְאוּת, וְעֲשִׂיתֶם אֶתְּם וְדָאִי.

בְּגִוּוֹנָא דָּא אָמַר רַבִּי שְׂמַעוֹן, (שמואל ב ח) וַיַּעַשׂ דָּוִד
 שֵׁם, וְכִי דָוִד עָבַד לִיהַ. אֲלָא בְּגִין דְּאָזִיל

לשון הקודש

וְהוֹלֵךְ בְּדַרְכֵיהָ, כְּבִיבּוּל כְּאֵלוּ עָשָׂה אוֹתוֹ
 לְמַעְלָה. אָמַר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּאֵלוּ
 עֲשָׂאֲנִי, וּפְרָשׁוּתָהּ. וְעַל זֶה וְעֲשִׂיתֶם אֶתְּם.
 וְעֲשִׂיתֶם אֶתְּם כְּתוּב וְדָאִי, וְהוֹאִיל
 וּמִתְעַרְרִים עֲלֵיכֶם לְהִתְחַבְּרָא זֶה בְּזֶה,
 שְׂמַעְצָא הַשֵּׁם הַקְּדוּשׁ כְּרָאוּי, וְעֲשִׂיתֶם
 אֶתְּם וְדָאִי.

כְּמוֹ זֶה אָמַר רַבִּי שְׂמַעוֹן, (שמואל ב ח) וַיַּעַשׂ
 דָּוִד שֵׁם, וְכִי דָוִד עָשָׂה אוֹתוֹ? אֲלָא מִשּׁוּם

וּמִי שְׂעוּבָר עַל דְּבָרֵי הַתּוֹרָה, כְּאֵלוּ פָּנִים
 אֶת הַשֵּׁם הַקְּדוּשׁ, מִשּׁוּם שְׂחַק וּמִשְׁפָּט
 זֶהוּ הַשֵּׁם שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא. וְעַל זֶה,
 אִם בְּחֻקֵי תִלְכוּ – זֶה תוֹרָה שְׂבַעֲלָ פֶה.
 וְאֵת מִשְׁפָּטֵי תִשְׁמְרוּ – זֶה תוֹרָה שְׂבַבְתְּבּוּ,
 וְזֶהוּ כִּלְלָא הַשֵּׁם הַקְּדוּשׁ.

וְעֲשִׂיתֶם אֶתְּם. מַה זֶה וְעֲשִׂיתֶם אֶתְּם?
 בִּיּוֹן שְׂאֵמַר תִּלְכוּ וְתִשְׁמְרוּ, לְמַה
 וְעֲשִׂיתֶם? אֲלָא מִי שְׂעוּשָׁה מִצְוֹת הַתּוֹרָה

בְּאַרְחֵי דְאֹרֵייתָא, וְעֶבֶד פְּקוּדֵי אֹרֵייתָא, וְאַנְהִיג
מְלֻכוֹתָא בְּדָקָא יְאוּת, בְּבִיכּוּל, עָשָׂה שֵׁם לְעִילָא.
וְלֹא הָוָה מְלֻכָא בְּעֻלְמָא דְזוּכָה (דף קי"ג ע"ב) לְהֵאֵי כְדוּד,
דְהָוָה קָם בְּפִלְגוֹת לִילֵיא, וְהָוָה מְשַׁבַּח לִיה
לְקוּדְשָׁא בְרוּךְ הוּא, עַד דְסָלִיק שְׁמָא קְדִישָׁא
בְכוּרְסֵייה, בְּשַׁעְתָּא דְסָלִיק נְהוּרָא דִימְמָא. בְּבִיכּוּל
הוּא עֶבֶד שֵׁם מְמֹשׁ כְּמָה דְאַתְּ אָמַר, (ויקרא כד) וַיִּקְרָב
בֶּן הָאִשָּׁה הַיִּשְׂרָאֵלִית אֶת הַשֵּׁם וַיִּקְלַל. וּבְגִין כֹּד
וַיַּעַשׂ דְּוֹד שֵׁם. וְעַל דָּא וַעֲשִׂיתֶם אוֹתָם כְּתִיב, וְאִי
אַתּוֹן תִּשְׁתַּדְּלוֹן לְמַעַבְדַּ לּוֹן, לְאַתְתַּקְנָא שְׁמָא
קְדִישָׁא בְּדָקָא יְאוּת, כֹּל אֵינּוֹן בְּרַכָּאן דְלְעִילָא
יִשְׁתַּבְּחוּן גְּבִיכּוּ בְּתַקּוּנֵיהוֹן בְּדָקָא יְאוּת.

וְנַתַּתִּי גִשְׁמִיכֶם בְּעֵתָם וְגו'. (ויקרא כו) כָּל חַד וְחַד,
יִתֵּן חֵילָא דִילִיָּה עֲלֵיכּוּ. מָאן אֵינּוֹן.
הֵהוּא תְקוּנָא דְעֶבְדֵּתוֹן דְהָהוּא שְׁמָא קְדִישָׁא

לשון הקודש

בֶּן הָאִשָּׁה הַיִּשְׂרָאֵלִית אֶת הַשֵּׁם וַיִּקְלַל.
וּמִשׁוּם כֹּד, וַיַּעַשׂ דְּוֹד שֵׁם. וְעַל זֶה כְּתוּב
וַעֲשִׂיתֶם אוֹתָם, וְאִם אַתֶּם תִּשְׁתַּדְּלוּ
לַעֲשׂוֹת אוֹתָם, לְהַתְקִין אֶת הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ
כְּרָאוּי, כֹּל אוֹתָן בְּרַכּוֹת שְׁלַמְעֵלָה וַיִּמְצְאוּ
אֶעֱלֶכֶם בְּתַקּוּנֵיהוֹן כְּרָאוּי.

וְנַתַּתִּי גִשְׁמִיכֶם בְּעֵתָם וְגו'. כָּל אֶחָד
וְאֶחָד יִתֵּן כַּח עֲלֵיכֶם. מִי הֵם? אוֹתוֹ תְקוּן

שְׁהֵלָה בְּדַרְכֵי הַתּוֹרָה וַעֲשֵׂה מִצְוֹת
הַתּוֹרָה וְהִנְהִיג אֶת הַמְּלָכוֹת כְּרָאוּי,
כְּבִיכּוּל עָשָׂה שֵׁם לְמַעַלָּה, וְלֹא הָוָה מְלֻךְ
בְּעוֹלָם שְׁזוּכָה לְזֶה כְּמוֹ דְוֹד, שְׁהִיָּה קָם
בְּחֻצוֹת הַלְּיָלָה וְהָיָה מְשַׁבַּח אֶת הַקְּדוֹשׁ
כְּרוּךְ הוּא, עַד שְׁעוּלָה הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ
בְּכַפְסָא, בְּשַׁעְתָּא שְׁעוּלָה הַיּוֹם. כְּבִיכּוּל הוּא
עָשָׂה שֵׁם מְמֹשׁ, כְּמוֹ שְׁנַאמַר (ויקרא כד) וַיִּקְרָב

בְּגוֹנָא דָּא כְּתִיב, (בראשית יח) וּשְׁמְרוּ דְרֶךְ יְיָ לַעֲשׂוֹת
 צְדָקָה וּמִשְׁפָּט. וְכִי בִּינוֹן דְּכְתִיב וּשְׁמְרוּ דְרֶךְ יְיָ,
 אִמְאֵי לַעֲשׂוֹת צְדָקָה וּמִשְׁפָּט. אֲלָא מָאן דְּנִטְיֵיר
 אֲזַרְחֵי דְאֲזַרְיֵיתָא, כְּבִיכּוּל הוּא עוֹשֵׂה צְדָקָה
 וּמִשְׁפָּט. וּמְאֵי צְדָקָה וּמִשְׁפָּט. דָּא קִדְשָׁא בְּרִיךְ
 הוּא. בְּכַה רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, וְיֵי לֹון לְבַנֵי נְשָׂא,
 דְּלֹא יִדְעִין וְלֹא מוֹשְׁגִיחִין בִּיקְרָא דְמֵאֲרִיִּהוֹן, מָאן
 עֶבֶד שְׂמָא קִדְיֵשָׁא כְּכָל יוֹמָא, הָיִי אִימָא מָאן
 דִּיהִיב צְדָקָה לְמַסְכְּנֵי.

תָּא חָזִי, הָא אֲזַקְמוּהָ חָכְי הוּא, דְּמַסְכְּנָא אֶחֶיד
 בֵּיהּ בְּדִינָא, וְכָל מִיכְלִיִּיהוּ בְּדִינָא הוּא, אֶתְר
 דְּאֶקְרִי צְדָק, כְּמָה דְאַתְּ אָמַר (תהלים כב) תִּפְלָה לְעַנִּי
 כִּי יַעֲטֶף. תִּפְלָה, דָּא תִּפְלָה שְׁל יָד, וְאֲזַקְמוּנָא.
 וּמָאן דִּיהִיב לֵיהּ צְדָקָה לְמַסְכְּנָא, הוּא עֶבֶד
 לְעִילָא שְׂמָא קִדְיֵשָׁא שְׁלִים בְּדָקָא יָאוּת. בְּגִין

לשון הקודש

יודעים ולא מְשֻׁגְיָחִים בְּכְבוֹד רַבּוֹנָם. מִי
 עוֹשֵׂה הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ בְּכָל יוֹם? הֲוֵה אֹמַר,
 מִי שְׁנוֹתֵן צְדָקָה לְעַנִּיִּים.

בא רָאָה, הָרִי פִּרְשׁוּהָ כִּד הוּא, שְׁהַעֲנִי
 אַחוּזֵי בְּדִין, וְכָל מֵאֲכְלוּ הוּא בְּדִין, הַמְּקוֹם
 שְׁנִקְרָא צְדָק, כְּמוֹ שְׁנִאָמַר (תהלים קב)
 תִּפְלָה לְעַנִּי כִּי יַעֲטֶף. תִּפְלָה, זֶה תִּפְלָה
 שְׁל יָד, וּבְאַרְגּוֹ. וּמִי שְׁנוֹתֵן צְדָקָה לְעַנִּי,

שְׁעִשִׁיתֶם שְׁל אוֹתוֹ הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ, כְּמוֹ זֶה
 כְּתוּב (בראשית יח) וּשְׁמְרוּ דְרֶךְ ה' לַעֲשׂוֹת
 צְדָקָה וּמִשְׁפָּט. וְכִי בִּינוֹן שְׁכַתּוּב וּשְׁמְרוּ
 דְרֶךְ ה', לְמָה לַעֲשׂוֹת צְדָקָה וּמִשְׁפָּט?
 אֲלָא מִי שְׁשׁוּמַר דְּרַבִּי הַתּוֹרָה, כְּבִיכּוּל
 הוּא עוֹשֵׂה צְדָקָה וּמִשְׁפָּט. וּמָה זֶה צְדָקָה
 וּמִשְׁפָּט? זֶה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. בְּכַה רַבִּי
 שְׁמַעוֹן וְאָמַר, אוֹי לָהֶם לְבַנֵי אָדָם שְׁלֹא

וְצַדִּיקָה דָּא אֵילָנָא דְחַיִּי, וְצַדִּיקָה יְהִיב לְצַדִּיק. וְכֹד
 יְהִיב לְצַדִּיק, בְּדִין אֶתְחַבֵּר דָּא בְּדָא, וְשָׂמָא קַדִּישָׁא
 אֶשְׁתַּבַּח שְׁלִים.

מָאן עָבִיד דָּא אֶתְעָרוּתָא (ד"א דְעָבִיד אֶתְעָרוּתָא
 דָּא) דְלִתְתָא, וְדָאֵי כָּאלוּ עָבִיד שְׂמָא
 קַדִּישָׁא בְשְׁלִימוּ. בְּנוּנָא דְאִיהוּ עָבִיד לְתַתָּא, הָכִי
 אֶתְעַר לְעִילָא. וְעַל דָּא כְּתִיב, (תהלים קו) אֲשֶׁרֵי שׁוֹמְרֵי
 מִשְׁפָּט עוֹשֵׂה צַדִּיקָה בְּכָל עֵת. עוֹשֵׂה צַדִּיקָה, דָּא
 קַדְשָׁא בְרוּךְ הוּא, בְּבִיבּוּל הוּא עָבִיד לִיהַ.

תָּא חַזִּי, מִסְכְּנָא הָא אֶתְמַר מָאן הוּא אֶתְרִיהַ.
מָאֵי טַעְמָא. בְּגִין דְּמִסְכְּנָא לָא אִית לִיהַ
מְדִילִיהַ כְּלוּם, אֶלָּא מַה דִּיהֲבִין לִיהַ וְסִיחָרָא
לָא אִית לָהּ נְהוּרָא מְדִילָהּ, אֶלָּא מַה דִּיהִיב
לָהּ שְׂמָשָׂא.

לשון הקודש

זו כתוב, (שם קו) אֲשֶׁרֵי שְׁמֵרֵי מִשְׁפָּט
 עוֹשֵׂה צַדִּיקָה בְּכָל עֵת. עוֹשֵׂה צַדִּיקָה -
 זו הקדוש בְרוּךְ הוּא, בְּבִיבּוּל הוּא
 עוֹשֵׂה אוֹתוֹ.

בַּא רְאֵה, הָעֵנִי הָרִי נְתַבְּאָר מִיהוּ מְקוּמוּ.
 מַה הַטַּעַם? כִּי הָעֵנִי אֵין לוֹ מִשְׁלוֹ כְּלוּם
 אֶלָּא מַה שְׁנוֹתָנִים לוֹ, וְהִלְבְּנָה אֵין לָהּ
 אֹר מִשְׁלָהּ אֶלָּא מַה שְׁהַשְׁמֵשׁ נוֹתֵן לָהּ.

הוא עוֹשֵׂה לְמַעְלָה שֵׁם קָדוֹשׁ שְׁלָם
 כְּרָאוּי. כִּי צַדִּיקָה זֶה עֵץ חַיִּים, וְצַדִּיקָה
 נוֹתֵן לְצַדִּיק, וּכְשֶׁנוֹתֵן לְצַדִּיק, אֵין מִתְחַבֵּר
 זֶה עִם זֶה, וְהַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ נִמְצָא שְׁלָם.

כִּי שְׁעוֹשָׂה זֹו הַתְּעוֹרְרוֹת (שְׁעוֹשָׂה
 הַתְּעוֹרְרוֹת זֹו) שְׁלֵמָתָהּ, בְּוִדָּאֵי כָּאלוּ עָשָׂה
 אֶת הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ בְּשְׁלָמוֹת. כְּמוֹ שֶׁהוּא
 עוֹשֵׂה לְמַטָּה, כִּד מִתְעוֹרֵר לְמַעְלָה. וְעַל

תָּא חַוִּי, אִמַּי עָנִי חָשׁוּב כַּמֵּת, מָאִי טַעְמָא. בְּגִין
 דְּהָהוּא אֲתֵר גָּרִים לִיה, דְּהָא בְּאֲתֵר דְּמוֹתָא
 הוּא שְׂכִיחַ, וּבְגִין כֶּךָ אֲקָרִי מֵת. הָהוּא דְחַיִּים עָלֵיה,
 הוּא יְהִיב לִיה צְדָקָה, אֵילְנָא דְחַיִּי שְׂרִיא עָלוּי.
 כְּמַה דְּאֵתְ אָמַר, (משלי י) וְצְדָקָה תַצִּיל מִמּוֹת.
 וּכְגֹוֹנָא דְעֶבֶד בַּר נָשׁ לְתַתָּא, הָכִי נָמִי עֶבֶד
 לְעֵילָא מִמֶּשׁ. וּכְבָּא חוֹלְקִיה דְּזָכִי לְמַעְבַּד שְׂמָא
 קַדִּישָׁא לְעֵילָא, בְּגִין כֶּךָ צְדָקָה סָלִיק עַל כֻּלָּא.

וְחַנִּי מְלִי, צְדָקָה לְשִׁמְחָה. דְּהָא אֲתַעַר צְדָקָה
 לְצַדֵּק, לְחַבְרָא לֹוֹן בְּחַדָּא, וְלִמְחַוִּי כֻּלָּא
 שְׂמָא קַדִּישָׁא בְּדָקָא יָאוּת. דְּהָא צַדֵּק, לָא אֲתַתְּקֹון,
 וְלָא אֲשַׁתְּלִים, אֵלָא בְּצְדָקָה. דְּכַתִּיב, (ישעיה
 נד) בְּצְדָקָה תִּכּוֹנְנִי, וְלִכְנֶסֶת יִשְׂרָאֵל אֲתַמַּר, וּבְגִין
 כֶּךָ וַעֲשִׂיתֶם אוֹתָם וְגו'.

לשון הקודש

לְמַעְלָה, מִשּׁוּם כֶּךָ הַצְדָּקָה עוֹלָה עַל הַכֹּל.
 וְחַדְבָּרִים הָאֵלֶּה, בְּשֵׁהצְדָּקָה לְשִׁמְחָה,
 שְׁהַרִי מְעוֹרֵר צְדָקָה לְצַדֵּק לְחַבְרָם
 כְּאַחַד, וְשִׁיחִיָּה הַכֹּל שֵׁם קְדוֹשׁ כְּרָאוּי.
 שְׁהַרִי צַדֵּק לָא מִתְתַּקֵּן וְלָא נִשְׁלָם אֵלָא
 בְּצְדָקָה, שְׂכַתוּב (ישעיה נד) בְּצְדָקָה תִּכּוֹנְנִי.
 וְלִכְנֶסֶת יִשְׂרָאֵל נְאֻמַּר, וּמִשּׁוּם כֶּךָ
 וַעֲשִׂיתֶם אוֹתָם וְגו'.

כֵּן רְאֵה, לְמַה עָנִי חָשׁוּב כַּמֵּת? מַה
 הַטַּעַם? כִּי אוֹתוֹ מְקוּם גֹּוֹרָם לוֹ, שְׁהַרִי
 בְּמְקוּם הַמּוֹת הוּא מְצוּי, וְלִכְּן נִקְרָא מֵת.
 אוֹתוֹ שְׂחָס עָלָיו הוּא נוֹתֵן לוֹ צְדָקָה, עֵץ
 הַחַיִּים שׁוֹרֵה עָלָיו, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (משלי י)
 וְצְדָקָה תַצִּיל מִמּוֹת. וְכְמוֹ שֶׁעוֹשֶׂה אָדָם
 לְמַטָּה, כֶּךָ גַּם הוּא עוֹשֶׂה לְמַעְלָה מִמֶּשׁ.
 אֲשֶׁרִי חֲלָקוֹ שֶׁל הַזֹּכֵחַ לַעֲשׂוֹת שֵׁם קְדוֹשׁ

וְנָתַתִּי שְׁלוֹם בְּאָרְצְךָ וּשְׂכַבְתֶּם וְאִין מִחֲרִיד

וְגו'. (ויקרא כ"ו) רַבִּי יוֹסִי פָתַח, (תהלים ד) רַגְזוּ

וְאַל תִּחַטְּאוּ וְגו'. רַגְזוּ וְאַל תִּחַטְּאוּ, הָאִי קָרָא

אוֹקְמוּהָ, דְּבַעֵי בַר נָשׁ לְאַרְגָּזָא יַעַר טוֹב עַל יַעַר

הָרַע, וְשִׁפּוּר. אֲבָל בְּשַׁעֲתָא דְרַמְשׁ לִילֵיא, וְכַר נָשׁ

שָׂכִיב עַל עַרְסִיָּה, כַּמָּה גַרְדֵּינִי נְמוּסִין מִתְעַרְוִין

בְּעֵלְמָא, וְאֶזְלוּן וְשִׂאטִין, וּבְנֵי נָשָׂא בְּעָאן לְאַתְרַגְזָא

מִקְמִיָּה קִדְשָׁא בְרִידָה הוּא, וְלִדְחָלָא מִנִּיָּה, בְּגִין דְּלֹא

יִשְׁתַּכַּח נַפְשִׁיָּה בְּגִיָּהּ, וְיִשְׁתַּזַּיֵּב מִנִּיָּהּ. וְיַבְעֵי לִיָּה

לְבַר נָשׁ, דְּלֹא יִפִּיק מִנִּיָּהּ מַלְּהָ בְּפוּמִיָּה. בְּגִין

דְּלֹא יִתְעַר לְהוּ לְגַבִּיָּה, וְלֹא יִשְׁתַּכַּחֲוֹן בַּהֲדִיָּה. הָדָא

הוּא דְכָתִיב אָמְרוּ בְּלִבְבְּכֶם עַל מִשְׁכַּבְכֶם וְדַמּוּ

סֵלָה. דְּלֹא יִפִּיק מִנִּיָּהּ מַלְּהָ בְּפוּמִיָּה.

תָּא חַזִּי, בְּשַׁעֲתָא דְאַשְׁתַּכַּחוּ יִשְׂרָאֵל זַכָּאִין קַמִּי

קִדְשָׁא בְרִידָה הוּא, מַה כְּתִיב, וְנָתַתִּי שְׁלוֹם

לשון הקודש

צְרִיכִים לְהַחֲרִיד מִלְּפָנֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
וְלִפְתוֹד מִפְּנֵי, בְּשִׁבִיל שְׁלֹא תִמְצָא נַפְשׁוֹ
בְּתוֹכְכֶם וְיִנְצַל מִהֶם, וְיַצְטַרְךְ לוֹ לְבֶן אָדָם
שְׁלֹא יוֹצִיא מַלְּהָ בְּפִיו מִהֶם, כְּדֵי שְׁלֹא
יַעֲזֹר אוֹתָם אֵלָיו וְלֹא יִמְצָאוּ עִמּוֹ. זְהוּ
שְׁפָתוֹב אָמְרוּ בְּלִבְבְּכֶם עַל מִשְׁכַּבְכֶם
וְדַמּוּ סֵלָה. שְׁלֹא יוֹצִיא מִהֶם דְּבוּר בְּפִיו.
בַּא רְאָה, בְּשַׁעֲתָא שְׁנַמְצָאִים יִשְׂרָאֵל

וְנָתַתִּי שְׁלוֹם בְּאָרְצְךָ וּשְׂכַבְתֶּם וְאִין
מִחֲרִיד וְגו'. רַבִּי יוֹסִי פָתַח, (תהלים ד) רַגְזוּ
וְאַל תִּחַטְּאוּ וְגו'. רַגְזוּ וְאַל תִּחַטְּאוּ, פְּסוּק
זֶה פְּרֻשׁוֹהוּ, שְׁצַרְיָךְ בֶּן אָדָם לְהַרְגִּיזוּ יַעַר
טוֹב עַל יַעַר הָרַע, וְיִפְּהָ. אֲבָל בְּשַׁעֲתָא
שְׁיִוְרַד הַלִּילָה וּבֶן אָדָם שׁוֹכֵב עַל מִטָּתוֹ,
כַּמָּה מְמַנִּים עַל הַחֻקִּים מִתְעַרְרִים
בְּעוֹלָם, וְהוֹלְכִים וּמְשׁוֹטְטִים, וּבְנֵי אָדָם

בְּאֶרֶץ. הַי לְעִילָא. דְּאֵתִי קְדָשָׁא בְּרִידָּ הוּא
 לְאֵתְחַבְּרָא בְּכִנְסַת יִשְׂרָאֵל. בְּרִידָּ וּשְׂכַבְתֶּם וְאִין
 מִחְרִיד. מָאִי טַעְמָא. בְּגוֹן וְהִשְׁבַּתִּי חַיָּה רָעָה מִן
 הָאֶרֶץ. (דף קי"ד ע"א) דָּא חַיָּה דְזִינָא בִישָׁא לְתַתָּא.
 וּמָאִי אִיהִי. אֲנַרְת בַּת מַחְלַת, הִיא, וְכָל סִיעָתָא
 דִּילָהּ. הַי בְּלִילִיא. בִּימָמָא, בְּנִי נָשָׂא דְאֵתוּ
 מִסְטָרְהָא דָּא, הָדָא הוּא דְכְתִיב, (ויקרא כ"ו) וְחָרַב לֹא
 תַעֲבֹר בְּאֶרְצְכֶם.

רַבִּי אַבְאָ אָמַר, הָא אוּקְמוּהָ דְאֶפִּילוּ חָרַב שָׁל
 שְׁלוֹם, בְּגוֹן פְּרַעְיָה נְכַה. אָבַל וְחָרַב לֹא
 תַעֲבֹר, דָּא סִיעָתָא דִּילָהּ. וְהִשְׁבַּתִּי חַיָּה רָעָה, דְּלֹא
 תִשְׁלוֹט בְּאֶרְעָא, וְאֶפִּילוּ הַעֲבָרָה בְּעֶלְמָא לֹא
 תַעֲבֹר עֲלֵיכוּ, וְאֶפִּילוּ חָרַב דְּשָׂאָר עַמּוּן, וְאֶפִּילוּ
 בַּר נָשׁ מְזִינָא, לֹא יַעֲבֹר עֲלֵיכוּ.

 לשון הקודש

לא תעבר בארצכם.

רַבִּי אַבְאָ אָמַר, הָרִי פְּרֻשׁוּהָ שְׂאֵפְלוּ
 חָרַב שָׁל שְׁלוֹם, כְּמוֹ פְּרַעְיָה נְכַה. אָבַל
 וְחָרַב לֹא תַעֲבֹר, זֶה הַסִּיעָה שְׂעָה.
 וְהִשְׁבַּתִּי חַיָּה רָעָה, שְׂלֹא תִשְׁלוֹט בְּאֶרֶץ,
 וְאֶפִּילוּ הַעֲבָרָה בְּעֶלְמָא לֹא תַעֲבֹר עֲלֵיכֶם,
 וְאֶפִּילוּ חָרַב שְׂלֹא שְׂאָר הַעַמּוּם, וְאֶפִּילוּ בֶן
 אָדָם מְזִינָא לֹא יַעֲבֹר עֲלֵיכֶם.

צדיקים לפני הקדוש ברוך הוא, מה
 כתוב? ונתתי שלום בארץ. זה למעלה.
 שבא הקדוש ברוך הוא להתחבר עם
 כנסת ישראל. אז, ושכבתם ואין
 מחריד. מה הטעם? משום והשבתי חיה
 רעה מן הארץ. זו חיה של מין רע למטה.
 ומה? אנרת בת מחלת, היא וכל
 סיעתה. זה בלילה. ביום, בני אדם
 שבאים מצדה, והו שכתוב (ויקרא כו) וחרב

וְדָא דְרִישׁ יֵאֲשִׁיחוּ מִלְפָּא, וְאוֹקְמוּהָ דְהוּא אֲתַפְּסִים
 בְּחֻבְיֵיהוּ דְיִשְׂרָאֵל. כְּמָה דְכָתִיב, (איכה ד) רוּחַ
 אֲפִינוּ מְשִׁיחַ יְיָ נִלְפַד בְּשָׁחִיתוֹתֵם וְגו'. הָכָא אֵית
 לְאַסְתַּבְּלָא, דְהָא תַנִּינָן אִי רִישָׁא דְעַמָּא הוּא טוֹב,
 כָּל עַמָּא מְשַׁתְּוֹבֵן בְּגִינֵיהּ. וְאִי רִישָׁא דְעַמָּא לֹא
 אֲתַבְּשָׁר, כָּל עַמָּא אֲתַפְּסֵן בְּחֻבְיֵיהּ. וְהָא יֵאֲשִׁיחוּ
 רִישָׁא דְכַשְׂרָא הָוָה, וְעוֹבְדוֹי מִתְכַּשְׂרֵן. אֲמַאי
 אֲתַפְּסִים בְּחֻבְיֵהוּן דְיִשְׂרָאֵל.

אֵלָא עַל דְלֹא הֵימִין בֵּיהּ בִּירְמִיָּהוּ, וְלֹא כָפִית
 לְהוּ לְיִשְׂרָאֵל, דְחָשִׁיב דְכֻלְּהוּ זַכָּאִין כְּוֹוֹתֵיהּ.
 וְהָוָה אָמַר לִיהּ יְרַמְיָה, וְלֹא הֵימִין בֵּיהּ. וּבְגִין כַּד
 אֲתַפְּסִים בְּחֻבְיֵהוּן. וְעוֹד דְסִיְהָרָא הָוָה מְאִידְ נְהוֹרָא,
 וּבְעֵיָא לְאַסְתַּמָּא.

וְנִתְתִּי מִשְׁכְּנִי בְּתוֹכְכֶם וְגו'. (ויקרא כ"ו) וְנִתְתִּי מִשְׁכְּנִי,
 דָּא שְׂכִינְתָא. מִשְׁכְּנִי: מִשְׁכּוֹנָא דִּילִי. דְהוּא

לשון הקודש

נתפס בחטאי ישראל?

אֵלָא עַל שְׁלֹא הָאֲמִין בִּירְמִיָּהוּ וְלֹא
 יָסַר אֶת יִשְׂרָאֵל, שְׁחָשִׁב שְׁכָלִים
 צְדִיקִים כְּמוֹתוֹ. וְיְרַמְיָה הֵיךָ אָמַר לוֹ,
 וְלֹא הָאֲמִין בוֹ, וְלָכֵן נִתְפַּס בְּחַטָּאֵיהֶם.
 וְעוֹד, שְׁחֵלְכְנָה הִנְמִיכָה אֶת אוֹרְהָ,
 וְרַצְתָּה לְהַסְתֵּם.

וְנִתְתִּי מִשְׁכְּנִי בְּתוֹכְכֶם וְגו'. וְנִתְתִּי

וְאֵת זֶה דְרִישׁ יֵאֲשִׁיחוּ הַמְּלָךְ, וּפְרִשְׁוּהָ
 שְׁהוּא נִתְפַּס בְּחַטָּאי יִשְׂרָאֵל, כְּמוֹ
 שְׁכַתוֹב (איכה ד) רוּחַ אֲפִינוּ מְשִׁיחַ ה' נִלְפַד
 בְּשָׁחִיתוֹתֵם וְגו'. כָּאֵן יֵשׁ לְהַסְתַּבְּלָא, שְׁחֵרִי
 שְׁנִינֵנּוּ, אִם רֵאשׁ הָעֵם הוּא טוֹב, כָּל הָעֵם
 נְצוּלִים בְּגֻלְלוֹ. וְאִם רֵאשׁ הָעֵם לֹא כַּשְׂרָא,
 כָּל הָעֵם נִתְפַּסִּים בְּחַטָּאוֹ. וְהֵרִי יֵאֲשִׁיחוּ
 רֵאשׁ כַּשְׂרָא הֵיךָ וּמַעֲשָׂיו כַּשְׂרִים, לְמָה

אֶת־מִשְׁכַּנֵּנוֹ בְּחֻבְיָיהוּ דְיִשְׂרָאֵל. וְנָתַתִּי מִשְׁכַּנִּי,
 מִשְׁכַּנִּי וְדָאֵי. מְתַלְּ לְבַר נֶשׁ דְּהוּה רְחִימָא לְאַחֲרָא,
 אָמַר לִיה וְדָאֵי בְּרְחִימוֹתָא עֲלָאָה דְאִית לִי גִבְרָה,
 בְּעֵינָא לְדִיִּירָא עֲמָךְ. אָמַר הֵיךְ אֲנִידַע דְּתִידוּר
 גִּבְאֵי, נָטַל כָּל פְּסוּפָא דְבֵיתֵיה, וְאִיתִי לְגִבְיָה, אָמַר
 הָא מִשְׁכַּנֵּנוֹ לְגִבְרָה, דְּלֹא אֶתְפְּרֵשׁ מִנָּךְ לְעֶלְמִין.

כִּךְ קָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, בְּעָא לְדִיִּירָא בְּהוּ בְּיִשְׂרָאֵל,
 מָה עֲבַד, נָטַל פְּסוּפָא דִילִיָּה, וְנִחִית לְהוּ
 לְיִשְׂרָאֵל. אָמַר לוֹן, יִשְׂרָאֵל, הָא מִשְׁכַּנֵּנוֹ דִּילִי
 גִּבְיִיכוֹ, בְּגִין דְּלֹא אֶתְפְּרֵשׁ מִנִּיכוֹ לְעֶלְמִין. וְאַף עַל
 גַּב דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֶתְרַחֵק מִנָּן, מִשְׁכַּנֵּנוֹ
 שָׂבִיב בִּידָן, וְאַנָּן גִּבְרִין הֵהוּא פְּסוּפָא דִילִיָּה, מָאן
 דִּיבְעֵי מִשְׁכַּנֵּיהּ יִיתִי לְדִיִּירָא גִבְרָן בְּגִין כִּךְ וְנָתַתִּי
 מִשְׁכַּנִּי בְּתוֹכְכֶם, מִשְׁכַּנֵּנוֹ אֵתָן בִּידֵיִיכוֹ, בְּגִין דְּאִדוּר

 לשון הקודש

כִּךְ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא רְצָה לְדוּר עִם
 יִשְׂרָאֵל, מָה עָשָׂה? לָקַח אֶת הַמְּדַתוֹ
 וְהוֹרִיד לָהֶם לְיִשְׂרָאֵל. אָמַר לָהֶם:
 יִשְׂרָאֵל, הִנֵּה מִשְׁכַּנִּי אֲעֲלֶכֶם כְּדֵי שְׁלֹא
 אֶפְרַד מִכֶּם לְעוֹלָמִים. וְאַף אֵף גַּב
 שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הִתְרַחַק מֵאַתְנָן, אֵת
 הַמִּשְׁכָּן הַשְּׂאִיר בְּיַדֵּינוּ, וְאַנּוּ שׁוֹמְרִים
 אֵת אוֹתָהּ הַמְּדַתוֹ. מִי שִׁירְצָה אֵת
 מִשְׁכַּנּוֹ, יָבֵא לְדוּר אֲעֲלֵנוּ. לָכֵן וְנָתַתִּי

מִשְׁכַּנִּי - זוֹ הַשְּׂכִינָה. מִשְׁכַּנִּי - מִשְׁכַּנֵּנוֹ,
 שֶׁהִתְמַשְׁכְּנָה בְּחֻקֵּי יִשְׂרָאֵל. וְנָתַתִּי
 מִשְׁכַּנִּי, מִשְׁכַּנִּי בְּוֵדָאֵי. מְשַׁלְּ לְבָן אָדָם
 שְׁהִיָּה אוֹהֵב אֶחָד אַחֵר, אָמַר לוֹ: וְדָאֵי
 בְּאַהֲבָה עֲלִינָה שֵׁישׁ לִי אֵלֶיךָ אֲנִי רוּצָה
 לְדוּר עִמָּךְ. אָמַר, אֵיךְ אֲדַע שֶׁתִּדוּר
 אֲעֲלִי? לָקַח כָּל הַמְּדַת בֵּיתוֹ וְהִבִּיא אֵלָיו.
 אָמַר, הִנֵּה הַמִּשְׁכָּן אֲעֲלֶךָ שְׁלֹא אֶפְרַד
 מִכֶּךָ לְעוֹלָמִים.

עֲמֹכּוֹן. וְאֵף עַל גַּב דִּישְׂרָאֵל הַשְּׂתָא בְּנִלוּתָא,
מִשְׁכּוֹנָא דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, הוּא גַבֵּייהוּ, וְלֹא
שָׁבְקוּ לִיהּ לְעֵלְמִין.

וְלֹא תִגְעַל נַפְשֵׁי אַתְכֶם, לְפַר נַשׁ דְּרַחִים לְחַבְרִיהּ,
וּבְעָא לְדִיּוּרָא עֲמִיהּ, מַה עֶבְדַּ, נָטַל עֲרָסָא
דִּילִיהּ וְאִיתִי לְבֵיתִיהּ. אָמַר דָּא עֲרָסָא דִּילִי
בְּבֵיתִיךָ, בְּגִין דְּלֹא אֲרַחֵיק מִינְךָ, עֲרָסְךָ, וּמֵאֲנָךְ.
כִּדְ קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא אָמַר, וְנִתְתִי מִשְׁכְּנִי בְּתוֹכְכֶם
וְלֹא תִגְעַל נַפְשֵׁי אַתְכֶם, הָא עֲרָסָא דִּילִי בְּבֵיתִיכֹן,
כִּיּוֹן דְּעֲרָסָא דִּילִי עֲמֹכּוֹן, תִּנְדָּעוֹן דְּלֹא אֲתַפְרֵשׁ
מִנֵּיכֹן, וּבְגִין כִּדְ וְלֹא תִגְעַל נַפְשֵׁי אַתְכֶם.

וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לְאֱלֹהִים, (ויקרא
כ"ו) כִּיּוֹן דְּמִשְׁכְּנָא דִּילִי גַבֵּיכֹן,
כִּדְאִי תִנְדָּעוֹן דְּאֲנָא אֲזִיל עֲמֹכּוֹן, כְּמַה דְּאֵתְ

לשון הקודש

מִשְׁכְּנִי בְּתוֹכְכֶם, מִשְׁכּוֹן אֲתוֹן בְּיַדְכֶם כְּדִי
שְׂאֵדוֹר עֲמֹכֶם. וְאֵף עַל גַּב שְׂיִשְׂרָאֵל כְּעַת
בְּנִלוּת, מִשְׁכּוֹנֵנוּ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
אֲעֲלֶם, וְלֹא עֲזַבּוּ אוֹתוֹ לְעוֹלָמִים.
וְלֹא תִגְעַל נַפְשֵׁי אַתְכֶם. לְאֲדָם שְׂאוּהֵב
אֵת חֲבֵרוֹ וְרוֹצֵחַ לְדוֹר עֲמוֹ, מַה עֲשֵׂה?
לְקַח מִסְתָּו וְהִבִּיאָהּ לְבֵיתוֹ. אָמַר, זֶה
מִסְתִּי בְּבֵיתְךָ כְּדִי שְׂלֵא אֲתַרְחֵק מִמֶּךָ,

מִסְתִּי בְּבֵיתְךָ כְּדִי שְׂלֵא אֲתַרְחֵק מִמֶּךָ,
תִּדְעוּ שְׂאֲנִי הוֹלֵךְ עֲמֹכֶם, כְּמוֹ שְׂנֵאֲמַר

וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם
לְאֱלֹהִים. כִּיּוֹן שְׂמִשְׁכְּנִי אֲעֲלֶכֶם, כִּדְאִי
תִדְעוּ שְׂאֲנִי הוֹלֵךְ עֲמֹכֶם, כְּמוֹ שְׂנֵאֲמַר

וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם
לְאֱלֹהִים. כִּיּוֹן שְׂמִשְׁכְּנִי אֲעֲלֶכֶם, כִּדְאִי
תִדְעוּ שְׂאֲנִי הוֹלֵךְ עֲמֹכֶם, כְּמוֹ שְׂנֵאֲמַר

אָמַר (דברים כג) כִּי יִי אֱלֹהֶיךָ מִתְהַלֵּךְ בְּקֶרֶב מַחְנֶיךָ
לְהַצִּילֶךָ וְלָתֵת אִיבֶיךָ לְפָנֶיךָ וְהָיָה מַחְנֶיךָ קְדוֹשׁ.

רַבִּי יִצְחָק וְרַבִּי יְהוּדָה, הֵזוּ שְׂכִיחֵי לִילֵיָא חַד
בְּכַפֵּר קָרִיב לְיַמָּא דְטַבְרִיָא, קָמוּ בְּפִלְגוֹת
לִילֵיָא אָמַר רַבִּי יִצְחָק לְרַבִּי יְהוּדָה נִימָא בְּמִלֵּי
דְאֹרִינְתָא דְאַף עַל גַּב דְאַנָּן בְּאַתְרֵךָ דָּא, לָא בְּעִינָא
לְאַתְפְּרָשָׁא מֵאִלְנָא דְחַיֵּי.

פֶּתַח רַבִּי יְהוּדָה וְאָמַר, (שמות לג) וּמֹשֶׁה יָקַח אֶת
הָאֵהָל וְנָטָה לוֹ מַחוּץ לַמִּתְּנֶה וְגו'. וּמֹשֶׁה
יָקַח אֶת הָאֵהָל, אָמַר. אֵלָּא אָמַר מֹשֶׁה, הוּאִיל
וְיִשְׂרָאֵל קָא מְשַׁקְרֵי בֵּיהּ בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא,
וְאֵחָלִיפוּ יִקְרָא דִּילֵיהּ, הָא מְשַׁבְּנָא דִּילֵיהּ יְהִי
בִידָא דְמַהִימָנָא, עַד דְנַחְמֵי בְּמָאן יִשְׁתַּאֲר.

לשון הקודש

מעין החיים.

פֶּתַח רַבִּי יְהוּדָה וְאָמַר, (שמות לג) וּמֹשֶׁה
יָקַח אֶת הָאֵהָל וְנָטָה לוֹ מַחוּץ לַמִּתְּנֶה
וְגו'. וּמֹשֶׁה יָקַח אֶת הָאֵהָל לְמָה? אֵלָּא
אָמַר מֹשֶׁה, הוּאִיל וְיִשְׂרָאֵל מְשַׁקְרִים
בְּקְדוּשַׁת בְּרִיךְ הוּא וְהִחְלִיפוּ אֶת כְּבוֹדוֹ,
הָרִי מְשַׁבְּנוּ יְהִיָּה בְּיַד שֶׁל נַאֲמָן, עַד
שְׁנַרְעָה אֲצֵל מִי יִשְׁתַּאֲר.

(דברים כג) כִּי הוּ אֱלֹהֶיךָ מִתְהַלֵּךְ בְּקֶרֶב
מַחְנֶיךָ לְהַצִּילֶךָ וְלָתֵת אִיבֶיךָ לְפָנֶיךָ וְהָיָה
מַחְנֶיךָ קְדוֹשׁ.

רַבִּי יִצְחָק וְרַבִּי יְהוּדָה הָיוּ מְצוּיִים לִילָה
אֶחָד בְּכַפֵּר קָרוֹב לַיָּם טַבְרִיָּה, קָמוּ
בְּחֻצוֹת הַלִּילָה. אָמַר רַבִּי יִצְחָק לְרַבִּי
יְהוּדָה, נֹאמַר בְּדַבְרֵי תוֹרָה, שְׂאֵף עַל גַּב
שְׂאֵנוּ בְּמָקוֹם זֶה, לֹא צְרִיכִים לְהַפְרֵד

אָמַר לִיהוֹשֻׁעַ, אַנְתָּ תְּהִיא מְהִימָנָא בִּין קְדָשָׁא
 בְּרִידָא הוּא, וּבִין יִשְׂרָאֵל, וַיִּשְׁתָּאֵר מִשְׁכּוֹנָא
 בִּידָדָא בְּהִימָנוּתָא, וְנִחְמִי (דף קו"ד ע"ב) בְּמֵאן יִשְׁתָּאֵר. מַה
 כְּתִיב, וְשָׁב אֶל הַמַּחֲנֶה וּמִשְׁרָתוֹ יְהוֹשֻׁעַ בֶּן נֹון נָעַר
 לֹא יָמִישׁ מִתּוֹךְ הָאֵהָל. מָאִי טַעְמָא לִיהוֹשֻׁעַ בְּגִין
 דְּאִיהוּ כְּסִיחָרָא לְגַבֵּי שְׁמַשָּׁא, וְאִיהוּ אֲתַחְזִי לְנִטְרָא
 מִשְׁכּוֹנָא. וְעַל דָּא, לֹא יָמִישׁ מִתּוֹךְ הָאֵהָל.

אָמַר לִיהוֹשֻׁעַ קְדָשָׁא בְּרִידָא הוּא לְמִשָּׁה, מִשָּׁה, לֹא
 אֲתַחְזִי חָכְוִי, דְּהָא מִשְׁכּוֹנָא דִּילִי יְהִבִית
 בִּידְיָהּ, אַף עַל גַּב דְּאִינוּן חָאבוּ לְנַפְאִי, מִשְׁכּוֹנָא
 יְהִיא לְגַבֵּייהוּ, דְּלֹא יִתְפָּרְשׁוּן מִנִּיהּ. (ס"א דְּלֹא אֲתַפְּרֵשׁ
 מִנִּיהוּ) תְּבַעֵי דְאֲתַפְּרֵשׁ מִנִּיהוּ דִּישְׂרָאֵל, וְלֹא אִיתּוּב
 לְגַבֵּייהוּ לְעַלְמִין, אֲלֵא אֲתִיב מִשְׁכּוֹנָא דִּילִי
 לְגַבֵּייהוּ, וּבְגִינִיהּ לֹא אֲשַׁבּוּק לְהוֹן בְּכָל אֲתַר.

לשון הקודש

אָמַר לוֹ לִיהוֹשֻׁעַ, אַתָּה תְּהִיָּה הַנְּאֻמָּן בִּין
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וּבִין יִשְׂרָאֵל, וַיִּשְׁתָּאֵר
 הַמִּשְׁכּוֹן בִּידָדָא בְּנִימָנוּת, וְנִרְאָה אֲעַל מִי
 יִשְׁתָּאֵר. מַה כְּתוּב? וְשָׁב אֶל הַמַּחֲנֶה
 וּמִשְׁרָתוֹ יְהוֹשֻׁעַ בֶּן נֹון נָעַר לֹא יָמִישׁ
 מִתּוֹךְ הָאֵהָל. מַה הַטַּעַם לִיהוֹשֻׁעַ? מִשּׁוּם
 שֶׁהוּא כְּלָבָה לְגַבֵּי הַשָּׁמַשׁ, וְהוּא רָאוּי
 לְשֹׁמֵר אֶת הַמִּשְׁכּוֹן, וְעַל זֶה לֹא יָמִישׁ
 אֶתֶם בְּכָל מְקוֹם.

אָמַר לוֹ לִיהוֹשֻׁעַ, אַתָּה תְּהִיָּה הַנְּאֻמָּן בִּין
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וּבִין יִשְׂרָאֵל, וַיִּשְׁתָּאֵר
 הַמִּשְׁכּוֹן בִּידָדָא בְּנִימָנוּת, וְנִרְאָה אֲעַל מִי
 יִשְׁתָּאֵר. מַה כְּתוּב? וְשָׁב אֶל הַמַּחֲנֶה
 וּמִשְׁרָתוֹ יְהוֹשֻׁעַ בֶּן נֹון נָעַר לֹא יָמִישׁ
 מִתּוֹךְ הָאֵהָל. מַה הַטַּעַם לִיהוֹשֻׁעַ? מִשּׁוּם
 שֶׁהוּא כְּלָבָה לְגַבֵּי הַשָּׁמַשׁ, וְהוּא רָאוּי
 לְשֹׁמֵר אֶת הַמִּשְׁכּוֹן, וְעַל זֶה לֹא יָמִישׁ
 מִתּוֹךְ הָאֵהָל.

אֶף עַל גַּב דְּיִשְׂרָאֵל חָבוּ לְגַבִּיהַ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיד
 הוּא, הָאֵי מִשְׁכּוּנָא דִּילִיהּ לָא שְׁבָקוּ, וְקוּדְשָׁא
 בְּרִיד הוּא לָא נָטִיל לִיהּ מִבִּינֵיהוּ. וְעַל דָּא, בְּכָל
 אֲתֵר דְּגַלֵּי יִשְׂרָאֵל, שְׂכִינָה עִמָּהוֹן. וְעַל דָּא כְּתִיב,
 וְנָתַתִּי מִשְׁכְּנִי בְּתוֹכְכֶם. וְהָא אוּקְמוּתָא.

פְּתַח רַבִּי יִצְחָק וְאָמַר (שיר השירים ב) דוּמָה דוּדֵי לְצַבִּי
 אוּ לְעוֹפֵר הָאֵילִים הִנֵּה זֶה וְגו'. וּבְאִין אֵינוֹן
 יִשְׂרָאֵל, דְּזָכוּ דְּמִשְׁכּוּנָא דָּא לְמַחֲנֵי גַבִּיהוּ, מִן
 מְלָכָא עֲלָאָה. דְּאֶף עַל גַּב דְּאֵינוֹן בְּגִלוּתָא, קוּדְשָׁא
 בְּרִיד הוּא אָתִי בְּכָל רִישׁ יַרְחֵי וְשַׁבְּתֵי וּזְמַנֵּי,
 לְאַשְׁמַחָא עֲלֵיהוּ, וְלְאַסְתַּכְּלָא בְּתַהוּא מִשְׁכּוּנָא
 דְּאֵית לִיהּ גַבִּיהוּ, דְּאֵיהוּ כְּסוּפָא דִּילִיהּ.

לְמַלְכָא דְּסַרְחָא מְטְרוּנִיתָא, אַפְקָה מֵהִיכְלִיָּה.
 מָה עַבְדַּת. נְטִלַת בְּרָה דִּילִיהּ כְּסוּפָא

לשון הקודש

דודי לצבי או לעפר האילים הנה זה וגו'.
 אשריהם ישראל שזכו שמשכון זה יהיה
 אצלם מהמלך העליון. שאף על גב שהם
 בגלות, הקדוש ברוך הוא בא בכל ראש
 חדש ושבתות וזמנים להשגיח עליהם,
 ולהסתכל באותו משכון שיש לו אצלם,
 שהוא המדרתו.

למלך שסרחה הגבירה, והוציאה

אף על גב שישראל חטאו לקדוש
 ברוך הוא, את המשכון הזה שלו הם
 לא עזבו, והקדוש ברוך הוא לא לוקח
 אותו מביניהם. ועל זה, בכל מקום
 שגלו ישראל, שכינה עמם. ועל זה
 כתוב ונתתי משכני בתוכם, והרי
 פרשוהו.

פתח רבי יצחק ואמר, (שיר השירים ב) דומה

דְּמִלְפָּא, רְחִימָא דִּילֵיהּ. וּבְגִין דְּדַעְתָּא דְּמִלְפָּא
 עָלָה, שְׂבָקִיָּה בִּידְחָא. בְּשַׁעְתָּא דְּסָלִיק רְעוּתָא
 דְּמִלְפָּא, עַל מְטְרוֹנִיתָא, וְעַל בְּרָה, הָוּה סָלִיק
 אַגְרִין, וְנָחִית דְּרַגְיִן, וְסָלִיק כּוּתְלִין, לְאַסְתְּכְּלָא
 וּלְאַשְׁנָחָא בֵּין נֹקְבֵי כּוּתְלָא עֲלִיָּהּ, בֵּין דְּחָמֵי
 לֹון, שְׂאֲרֵי בְּכֵי מְאַחֲזֵי קוּסְטֵי כּוּתְלָא, וּלְבַתֵּר
 אֲזִיל לִיהּ.

כֶּךָ יִשְׂרָאֵל, אַף עַל גַּב דְּאֵינוֹן נִפְקוּ מֵהִיכְלִיָּה
 דְּמִלְפָּא, הֵהוּא מִשְׁכּוּנָא לָא שְׂבָקוּ, וּבְגִין
 דְּרְעוּתָא דְּמִלְפָּא עֲלִיָּהּ, שְׂבָקִיָּה עִמָּהוֹן. בְּשַׁעְתָּא
 דְּסָלִיק רְעוּתָא דְּמִלְפָּא קְדִישָׁא, עַל מְטְרוֹנִיתָא וְעַל
 יִשְׂרָאֵל. סָלִיק אַגְרִין (מְקַפֵּץ עַל הַגְּבֻעוֹת), נָחִית דְּרַגְיִן,
 וְסָלִיק כּוּתְלִין, לְאַסְתְּכְּלָא וּלְאַשְׁנָחָא בֵּין קוּסְטֵי
 כּוּתְלָא עֲלִיָּהּ. בֵּין דְּחָמֵי לֹון, שְׂאֲרֵי וּבְכֵי, הֲדָא

לשון הקודש

כֶּךָ יִשְׂרָאֵל, אַף עַל גַּב שִׁינְאָנוּ מֵהִיכְלִי
 הַמְּלָךְ, אוֹתוֹ הַמְּשָׁכּוֹן הֵם לֹא עֹבְדוּ,
 וּמִשׁוֹם שְׂרַצוֹן הַמְּלָךְ עֲלֵיהֶם, הַשְּׂאִיר
 אוֹתוֹ עִמָּהֶם. בְּשַׁעֲהַ שְׁעוּלָה רְצוֹן הַמְּלָךְ
 הַקְּדוֹשׁ עַל הַגְּבִירָה וְעַל יִשְׂרָאֵל, הוּא
 עוּלָה עֲלִיוֹת (מְקַפֵּץ עַל הַגְּבֻעוֹת), יוֹרֵד מִדְּרַגּוֹת,
 וְעוּלָה עַל הַכְּתָלִים, לְהַסְתַּכֵּל וּלְהַשְׁגִּיחַ
 בֵּין חֲרָבֵי הַכְּתָל עֲלֵיהֶם. בֵּין שְׂרוּאָה
 אוֹתָם, מִתְחִיל לְבַכּוֹת. זֶהוּ שְׂכַתּוֹב דּוּמָה

מֵהִיכְלוֹ. מַה עֲשִׂתָּה? לְקַחָה אֶת הַבֵּן
 שְׁלוֹ, חֲמֻדַת הַמְּלָךְ, אֲהוּבּוֹ. וּמִשׁוֹם
 שְׂדַעַת הַמְּלָךְ עֲלֵיהֶם, הַשְּׂאִירוּ בִּידְיָהּ.
 בְּשַׁעֲהַ שְׁעוּלָה רְצוֹן הַמְּלָךְ עַל הַגְּבִירָה
 וְעַל בְּנוֹ, הִיָּה עוּלָה לְעֲלִיוֹת וְיוֹרֵד
 מִדְּרַגּוֹת, וְעוּלָה עַל הַכְּתָלִים, לְהַסְתַּכֵּל
 וּלְהַשְׁגִּיחַ בֵּין נֹקְבֵי הַכְּתָל עֲלֵיהֶם. בֵּין
 שְׂרוּאָה אוֹתָם, הוּא מִתְחִיל לְבַכּוֹת
 מְאַחֲזֵי חֲרָבֵי הַכְּתָל, וְאַחַר כֶּךָ הוֹלֵךְ לוֹ.

הוּא דְבִתְיָב דְּזֻמָּה דְּזוּרֵי לְעֵבְרֵי אוּ לְעוֹפְרֵי הָאֵילִים
לְדַלְגָּא מִכּוֹתָלָא לְאִיגָרָא, וּמֵאִיגָרָא לְכּוֹתָלָא.

הֵנָּה זֶה עוֹמֵד אַחֵר כְּתִלְנֹו, בְּבִתֵּי כְּנִסְיוֹת וּבְבִתֵּי
מְדַרְשׁוֹת מִשְׁנֵיחַ מִן הַחֲלוֹנוֹת, (דְּנֻבְאֵי בֵּי כְּנִישְׁתָּא

בְּעֵינֵי חֲלוֹנוֹת). מִצִּיץ מִן הַחֲרָפִים, לְאַסְתַּכְּלָא וּלְאַשְׁגַּחָא
עָלְיָהּוּ. וּבְגִין כֵּן, יִשְׂרָאֵל בָּעוּ לְמַחְדֵּי בְּתַחֲוָא
יּוֹמָא, דְּאִינְהוּ יַדְעֵי דָא, וְאִמְרֵי. (תַּהֲלִים קִיח) זֶה הַיּוֹם
עָשָׂה יי' נְגִילָה וּנְשֻׁמָּחָה בּוּ.

וְאַם בְּחֻקֵּי תַמְאָסוּ וְגו'. (ויקרא כו) רַבִּי יוֹסִי
פָּתַח, (משלי ג) מוֹסֵר יי' בְּנֵי אֵל תַּמְאָס וְאֵל
תִּקְוִין בְּתוֹכָתוֹ. כַּמָּה חֲבִיבִין יִשְׂרָאֵל קָמֵי קֳדָשָׁא
בְּרִיךְ הוּא, דְּקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בָּעֵי לְאוֹכְתָא לְהוּ,
וּלְדַבְּרָא לְהוּ בְּאַרְחַ מִיִּשְׂרָאֵל, כְּאַבָּא דְּרַחֲמִים לְבִרְיָהּ,
וּמְגוֹ רַחֲמֵי דִילִיָּה לְגַבִּיָּה, שְׂרַבִּיטָא בִּידֵיהּ תְּדִיר,
לְדַבְּרָא לִיהּ בְּאַרְחַ מִיִּשְׂרָאֵל, דְּלֹא יִסְטֵי לִימִנָּא

לשון הקודש

הַיּוֹם עָשָׂה ה' נְגִילָה וּנְשֻׁמָּחָה בּוּ.
וְאַם בְּחֻקֵּי תַמְאָסוּ וְגו'. רַבִּי יוֹסִי פָּתַח,
(משלי ג) מוֹסֵר ה' בְּנֵי אֵל תַּמְאָס וְאֵל תִּקְוִין
בְּתוֹכָתוֹ. כַּמָּה חֲבִיבִים יִשְׂרָאֵל לְפָנֵי
תִּקְדוּשׁ בְּרִיךְ הוּא, שְׂתִּקְדוּשׁ בְּרִיךְ הוּא
רוֹצֵה לְהוֹכִיחַ אוֹתָם וּלְהַנְהִיגָם בְּדֶרֶךְ
יִשְׂרָאֵל, כְּמוֹ אֵב שְׂאוֹהֵב אֶת בְּנוֹ, וּמְתוֹק
אֶהְבֶּתוּ אֵלָיו יֵשׁ בְּדוֹ שְׂרַבִּיט תָּמִיד

דְּזוּרֵי לְעֵבְרֵי אוּ לְעוֹפְרֵי הָאֵילִים, לְדַלְגָּא
מִכּוֹתָלָא לְעֵלְיָהּ, וּמֵעֵלְיָהּ לְכּוֹתָלָא.
הֵנָּה זֶה עוֹמֵד אַחֵר כְּתִלְנֹו, בְּבִתֵּי כְּנִסְיוֹת
וּבְבִתֵּי מְדַרְשׁוֹת. מִשְׁנֵיחַ מִן הַחֲלוֹנוֹת,
(שְׂבֻדְאֵי בֵּית הַכְּנֶסֶת צִרִיךְ חֲלוֹנוֹת). מִצִּיץ מִן
הַחֲרָפִים, לְהַסְתַּכְּלָא וּלְאַשְׁחֵיחַ עָלֵיהֶם.
וְלִכְּנֵן יִשְׂרָאֵל צְרִיכִים לְשֻׁמַּח בְּאוֹתוֹ יוֹם,
שֶׁהֵם יוֹדְעִים זֶה וְאוֹמְרִים, (תַּהֲלִים קִיח) זֶה

וְלִשְׂמָאלָא. הָדָא הוּא דְכְתִיב, (משלי ג) כִּי אַתְּ אֲשֶׁר
 יֶאֱהָב יי' יוֹכִיחַ וּכְאֵב אֶת בֶּן יִרְצֶה. וּמֵאֵן דְּלֹא
 רְחִים לִיה קְדָשָׁא בְרוּךְ הוּא, וְסֵאֵנִי לִיה, סְלִיק
 מֵינִיה תּוֹכְחָה, סְלִיק מֵינִיה שְׂרָבִיטָא.

כְּתִיב. (מלאכי א) אֶהְבֵּתִי אֶתְכֶם אָמַר יי' וְגו', מִגּוֹ
 רְחִימוּתָא דִּילִיה, שְׂרָבִיטָא בִידִיה תְּדִיר,
 לְדַבְרָא לִיה. וְאֵת עֲשׂוּ שְׂנֵאתִי, בְּגִין כְּדָ סְלִיקוּת
 מֵינִיה שְׂרָבִיטָא, סְלִיקוּת מֵינִיה תּוֹכְחָתָא, בְּגִין דְּלֹא
 אֶתֵּן לִיה בִּי חוּלְקָא, רְחִיקָא דְנִפְשָׁאֵי הוּא. אֲבָל
 אֶתֵּן, אֶהְבֵּתִי אֶתְכֶם וְדָאֵי. וּבְגִין כְּדָ, מוֹסֵר יי' בְּנֵי
 אֵל תִּמְאָם וְאֵל תְּקוּץ בְּתוֹכְחָתוֹ. מָאֵי וְאֵל תְּקוּץ.
 לָא תְּקוּצוֹן בִּיה, כְּמֵאֵן דְּעָרְק מִגּוֹ גּוֹבִין, דְּאֵינּוּן
 מִילִין כְּגוֹבִין לְגַבִּיה בְּגַרְמִיה.

לשון הקודש

לְהַנְהִיגוּ. וְאֵת עֲשׂוּ שְׂנֵאתִי, מִשּׁוּם כְּדָ
 סְלִיקוּתִי מִמֶּנּוּ אֶת הַשְּׂרָבִיט, סְלִיקוּתִי מִמֶּנּוּ
 תּוֹכְחָה, כְּדִי שְׂלֵא אֶתֵּן לוֹ חֶלֶק בִּי. הוּא
 רְחוּק נִפְשֵׁי, אֲבָל אֶתֵּם – אֶהְבֵּתִי אֶתְכֶם
 וְדָאֵי. וּמִשּׁוּם כְּדָ, מוֹסֵר ה' בְּנֵי אֵל תִּמְאָם
 וְאֵל תְּקוּץ בְּתוֹכְחָתוֹ. מַה זֶה וְאֵל תְּקוּץ?
 כְּמוֹ מִי שְׂבוּרָתָה מִתּוֹךְ קוּצִים, שְׂאוּתָם
 דְּבוּרִים כְּמוֹ קוּצִים אֵלָיו בְּעַצְמוֹ.

לְהַנְהִיגוּ בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל, שְׂלֵא יִסְטָה לְיָמִין
 וְלִשְׂמָאל. זֶהוּ שְׂבִתוֹב (שם) בִּי אֶת אֲשֶׁר
 יֶאֱהָב ה' יוֹכִיחַ וּכְאֵב אֶת בֶּן יִרְצֶה. וּמִי
 שְׂלֵא אוֹהֵב אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא,
 וְשׁוֹנֵא אוֹתוֹ, הוּא מְסַלֵּק מִמֶּנּוּ תּוֹכְחָה,
 וּמְסַלֵּק מִמֶּנּוּ אֶת הַשְּׂרָבִיט.

כְּתוּב (מלאכי א) אֶהְבֵּתִי אֶתְכֶם אָמַר ה'
 וְגו'. מִתּוֹךְ אֶהְבֵּתוֹ יֵשׁ בְּיָדוֹ תְּמִיד שְׂרָבִיט

תָּא חַוֵּי, בְּשַׁעֲתָא דְאַתְעָר צְדָק בְּדִינֵי. כְּמַה סְטָרֵי
 מְהִירִין, מִתְעָרִין מִימִינָא וּמִשְׂמַאלָא, כְּמַה
 שְׂרָבִיטִין נְפָקִין, מִנְהוֹן שְׂרָבִיטֵי אִשָּׁא, שְׂרָבִיטֵי
 גּוֹמְרִין, שְׂרָבִיטֵי שְׁלֵהוּבָא, כְּלֵהוּ נְפָקִין וּמִתְעָרִין
 בְּעֵלְמָא, וְלָקֵאן לְבָנֵי נְשָׂא. תְּחִילְתֵּיהוּ מְמַנָּן אַחֲרֵינֵין,
 מְאִרֵי טַפְסִין, מְמַנָּן דְאַרְבַּעִין חֶסֶר חֵד. שְׂאֲטִין
 וְנִחְתִּין, לָקֵאן וְסִלְקִין, וְנִטְלִין רְשׁוּתָא, עֵיילִין (דף קט"ו
 ו"א) בְּנוֹקְבָא דְתֵהוּמָא רַבָּא, מְצַבְעִין טַפְסִי, וְגוֹרָא
 דְדָלִיק אֶתְחַבֵּר בְּהוּ, נְפָקֵי גּוֹמְרִין וְשְׂאֲטִין וְנִחְתִּין,
 וְאַשְׁתַּכְּחוּ לְקַבְּלֵיהוֹן דְבָנֵי נְשָׂא. וְהֵינּוּ דְכַתִּיב,
 וַיִּסְפְּתִי לְיִסְרָה אֶתְכֶם אֶתֶן לְמֵאֲרִיָּהוֹן דְדִינָא,
 תּוֹסַפֶּת עַל דִּינָא דְלֵהוֹן.

כְּמַה דְאַתְ אָמַר, (בראשית ח) לֹא אוֹסִיף לְקַלֵּל עוֹד
 אֶת הָאָדָמָה בְּעֵבוֹר הָאָדָם. מָאִי לֹא אוֹסִיף.

לשון הקודש

לְנֶקֶב תְּהוֹם רַבָּה, מְצַבְעִים עוֹרוֹת, וְאִשׁ
 שְׂדוּלְקַת מִתְחַבֵּרַת עִמָּהֶם, יוֹצְאִים
 הַגְּחָלִים וּמְשׁוֹטְטִים וַיּוֹרְדִים, וְנִמְצְאִים
 כְּנֶגֶד בְּנֵי אָדָם. וְהֵינּוּ מַה שְׂפַתְנוּב,
 וַיִּסְפְּתִי לְיִסְרָה אֶתְכֶם. אֶתֶן לְבַעְלֵי הַדִּין
 תּוֹסַפֶּת עַל הַדִּין שְׁלָהֶם.

כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר, (בראשית ח) לֹא אֶסֶף לְקַלֵּל
 עוֹד אֶת הָאָדָמָה בְּעֵבוֹר הָאָדָם. מַה זֶה
 לֹא אֶסֶף? לֹא אֶתֶן תּוֹסַפֶּת לְבַעְלֵי דִין

כֹּא רְאָה, בְּשַׁעֲה שְׂמַתְעוֹרֵר צְדָק בְּדִינֵי,
 כְּמַה צְדָדֵי רוּחוֹת מִתְעוֹרְרִים מִימִין
 וּמִשְׂמַאל, כְּמַה שְׂרָבִיטִים יוֹצְאִים, מִהֶם
 שְׂרָבִיטֵי אִשׁ, שְׂרָבִיטֵי גְחָלִים, שְׂרָבִיטֵי
 שְׁלֵהֶבֶת, כֻּלָּם יוֹצְאִים וּמִתְעוֹרְרִים בְּעוֹלָם
 וּמְלָקִים בְּנֵי אָדָם. תְּחִילְתֵּיהֶם מְמַנָּים
 אַחֲרֵים, בְּעֵלֵי חֶבְלָה, מְמַנָּים שֶׁל
 אַרְבַּעִים חֶסֶר אַחַת. מְשׁוֹטְטִים וַיּוֹרְדִים,
 מְלָקִים וְעוֹלִים וְנִטְלִים רְשׁוּת, נִכְנָסִים

לֹא אַתֶּן תּוֹסֶפֶת לְמֵאֲרֵי דִינָא לְשִׁיעָאָה עֲלֵמָא,
אֵלָא תּוֹסֶפֶת פְּגוּזָא דִּיכִיל עֲלֵמָא לְמִסְבַּל. וְעַל דָּא
וַיִּסְפְּתִי, אַתֶּן תּוֹסֶפֶת וַדָּאי.

תּוֹסֶפֶת אֲמַאי. פְּגִין לְיִסְרָה אַתְּכֶם שְׁבַע עַל
חַטָּאתֵיכֶם. שְׁבַע, וְהָא קִדְשָׁא בְּרִיד
הוּא אִי גְבִי הַהוּא דִּילִיָּה לָא יְכִיל עֲלֵמָא לְמִסְבַּל
אַפִּילוּ רְנַעָא חָדָא, הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (תהלים קל) אִם
עֲוֹנוֹת תִּשְׁמֹר יְהוָה יִי מִי יַעֲמֹד, וְאֵת אֲמַרְתָּ שְׁבַע
עַל חַטָּאתֵיכֶם.

אֵלָא מַה תְּלַמּוּד לִזְמַר שְׁבַע. אֵלָא הָא שְׁבַע
לְקַבְּלֵיכוֹ. וּמַאי אִיהִי. דָּא שְׁמִיטָה, דְּאִיהִי
שְׁבַע, דְּאֶקְרִי שְׁבַע, כְּמַה דְּאֵת אָמַר, (דברים טו) מִקֵּץ
שְׁבַע שָׁנִים תַּעֲשֶׂה שְׁמִיטָה. וְעַל דָּא שְׁבַע עַל
חַטָּאתֵיכֶם, וְאֶקְרִי שְׁבַע, וְאֶקְרִי בֵּת שְׁבַע. מַה בֵּין

לשון הקודש

אֲדָנִי מִי יַעֲמַד, וְאֵתָה אֲמַרְתָּ שְׁבַע עַל
חַטָּאתֵיכֶם?!

אֵלָא מַה תְּלַמּוּד לִזְמַר שְׁבַע? אֵלָא הֲרֵי
שְׁבַע כְּנַגְדְּכֶם, וּמִי הִיא? זוֹ שְׁמִטָּה, שֶׁהִיא
שְׁבַע, שְׁנַקְרָאת שְׁבַע, כְּמוֹ שְׁנַאֲמַר (דברים
טו) מִקֵּץ שְׁבַע שָׁנִים תַּעֲשֶׂה שְׁמִטָּה. וְעַל זֶה
שְׁבַע עַל חַטָּאתֵיכֶם, וְנִקְרָאת שְׁבַע,
וְנִקְרָאת בֵּת שְׁבַע. מַה בֵּין זֶה לְזֶה? אֵלָא

לְהַשְׁמִיד אֵת הָעוֹלָם, אֵלָא תּוֹסֶפֶת כְּמוֹ
שֶׁהָעוֹלָם יְכוּל לְסַבַּל. וְעַל זֶה וַיִּסְפְּתִי,
אַתֶּן תּוֹסֶפֶת וַדָּאי.

לְמַה תּוֹסֶפֶת? כְּדֵי לְיִסַּר אַתְּכֶם שְׁבַע
עַל חַטָּאתֵיכֶם. שְׁבַע? וְהֲרֵי הַקְּדוּשָׁה
בְּרוּךְ הוּא אִם גּוֹבֵה אֵת שְׁלוֹ, אִין
הָעוֹלָם יְכוּל לְסַבַּל אֲפִילוּ רְנַע אַחַד, זְהוּ
שְׁכַתוּב (תהלים קל) אִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמֹר יְהוָה

הַי לְהַאי. אֵלָא שְׁבַע בְּלַחֲזָדָּהָא, לְמַעַבְדַּ שְׁמַטָּה,
וְלַמַּעַבְדַּ דִּינִין, לְאַפְקָא חִירוֹ דְּכֻלָּא בָּהּ. בֵּת שְׁבַע
אַקְרִי, דְּאֵתְחַבֵּר בְּאַחְרָא בְּחָדָא, לְאַנְהָרָא, לְמִשְׁלַט
בְּמַלְכוּתָא, לְאוֹדְעָא מַלְכוּתָא בְּאַרְעָא וּבְכֻלָּא, בֵּת
שְׁבַע אַקְרִי. פְּתִיב, (בראשית כו) עַל פֶּן שֵׁם הָעִיר בְּאֵר
שְׁבַע עַד הַיּוֹם הַזֶּה. בְּאֵר שְׁבַע, בְּאַרְחָה דְּיַצְחָק הוּא,
וּכְלָא חַד מַלְחָה הוּא.

רַבִּי אַבָּא אָמַר, (ויקרא כ"ו) וַיִּסְרְתִי אֶתְכֶם אִף אֲנִי
שְׁבַע עַל חַטָּאתֵיכֶם. וַיִּסְרְתִי אֶתְכֶם, עַל יְדָא
דְּמַמְנָן אַחַר־נִין, כְּמָה דְּאוּקְמוּהָ. אִף אֲנִי, הָא אַבָּא
אַתְעֵר לְקַבְלֵיכוֹ. הָא שְׁבַע, לְאַתְעֵרָא עַל־יְכוֹ.

תָּא חַוִּי, רְחִימוּתָא עַלְמָה דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
בְּיִשְׂרָאֵל, לְמַלְכָּא דְּחָוָה לִיה בַּר יַחֲדָאִי,
וְחָוָה חַטִּי קַמִּי מַלְכָּא, יוֹמָא חַד סָרַח קַמִּי מַלְכָּא.

לשון הקודש

רַבִּי אַבָּא אָמַר, וַיִּסְרְתִי אֶתְכֶם אִף אֲנִי
שְׁבַע עַל חַטָּאתֵיכֶם. וַיִּסְרְתִי אֶתְכֶם, עַל
יְדֵי מַמְנִים אַחֲרִים, כְּמוֹ שְׁבַע־חֻקֵּי. אִף
אֲנִי, חַוִּי מִתְעוֹרֵר בְּנַגְדְכֶם, וְחַוִּי שְׁבַע
לְהַתְעוֹרֵר עֲלֵיכֶם.

בַּא רְאָה אֶת הָאֵהָבָה הַעֲלִינָה שֶׁל
הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְיִשְׂרָאֵל. לְמַלְכָּא שְׁחָהָה
לוֹ בֶן יַחֲדָאִי, וְחָהָה חוּטָא לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ. יוֹם

שְׁבַע לְבִדְדָה, לַעֲשׂוֹת שְׁמַטָּה וְלַעֲשׂוֹת
דִּינִים, לְהוֹצִיא חֲרוֹת, שְׁחָפַל בָּהּ. נִקְרְאָת
בֵּת שְׁבַע, שְׁחָתְחַבְרָה עִם אַחַר בְּאַחְדָּא,
לְהַאִיר, לְשַׁלַּט בְּמַלְכוּת, לְהוֹדִיעַ
הַמַּלְכוּת בְּאַרְצָא וּבְכֻלָּא, בֵּת שְׁבַע נִקְרְאָת.
כְּתוּב, עַל פֶּן שֵׁם הָעִיר בְּאֵר שְׁבַע עַד
הַיּוֹם הַזֶּה. בְּאֵר שְׁבַע, בְּאַרְצָא שֶׁל יַצְחָק
הוּא, וְחָפַל הוּא דְּבַר אַחְדָּא.

אָמַר מִלְפָּנָי, כָּל הַיּוֹמִין אֶלְקִינָא לָךְ, וְלֹא קִבַּלְתָּ.
 מִכָּאן וְאֵילָךְ תָּמִי מָא אַעֲבִיד לָךְ, אִי אַתְרִיךְ לָךְ
 מִן אֶרְעָא, וְאַפִּיק לָךְ מִמְּלֻכוֹתָא, דִּילְמָא יְקוּמוּן
 עָלְךְ דּוּבֵי חֻקָּא, אִו וְאַבֵּי חֻקָּא, אִו לְסַטִּין,
 וַיַּעֲבְרוּן לָךְ מִעֲלָמָא. מַה אַעֲבִיד. אֵלֹא אֲנָא וְאַנְתָּ
 נִיפּוּק מֵאֶרְעָא.

כִּךְ אַף אָנִי, אֲנָא וְאַנְתָּ נִיפּוּק מֵאֶרְעָא (אַף אֲנָא וְאַנְתָּ
 נִיפּוּק בְּגִלּוּתָא וְנִיפּוּק בְּחֻדָּא). כִּךְ אָמַר קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא,
 יִשְׂרָאֵל מַה אַעֲבִיד לָכּוֹן, הָא אֶלְקִינָא לָכּוֹן, וְלֹא
 אֶרְבּוּתוֹ אִוְדַנְיִיכוֹ, הָא אִיְתִינָא עֲלִיכוֹ מְאִרֵי
 תְּרִיסִין, מְאִרֵי טַפְסִין, לְאַלְקָאָה לָכּוֹן, וְלֹא
 שְׁמַעְתּוֹן. אִי אַפִּיק לָכּוֹן מֵאֶרְעָא לְחוּדְכוֹן, דְּחִילְנָא
 עֲלִיכוֹ מִפְּמַה דּוּבֵין, מִפְּמַה וְאַבֵּין, דִּיקוּמוּן עֲלִיכוֹ,
 וַיַּעֲבְרוּן לָכּוֹן מִעֲלָמָא. אַבְל מַה אַעֲבִיד לָכּוֹן, אֵלֹא
 אֲנָא וְאַתּוֹן נִיפּוּק מֵאֶרְעָא, וְנַתְךָ בְּגִלּוּתָא.

לשון הקודש

כִּךְ אַף אָנִי, אָנִי וְאַתָּה נִצָּא מִן הָאָרֶץ
 וְאַף אָנִי וְאַתָּה נִלְךְ בְּגִלּוּת וְנִצָּא יַחְדָּו. כִּךְ אָמַר הַקְּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא: יִשְׂרָאֵל, מַה אַעֲשֶׂה לָכֶם?
 הֲרֵי הִלְקִיתִי אֶתְכֶם וְלֹא הִרְבַּנְתֶּם
 אֲזַנְיָכֶם. הֲרֵי הִבַּאתִי עֲלֵיכֶם בְּעֲלֵי
 מִגְנִיָּם, בְּעֲלֵי חֲפָלָה, לְהִלְקוֹת אֶתְכֶם,
 וְלֹא שְׁמַעְתֶּם. אִם אִוְצִיא אֶתְכֶם מִן
 הָאָרֶץ לְבַדְכֶם, אָנִי פּוֹחֵד עֲלֵיכֶם מִפְּמַה

אֶחָד סָרַח לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ, אָמַר הַמֶּלֶךְ: כָּל
 הַיָּמִים הִלְלוּ הִלְקִיתִי אוֹתְךָ וְלֹא קִבַּלְתָּ.
 מִכָּאן וְאֵילָךְ רָאָה מַה אַעֲשֶׂה לָךְ; אִם
 אֲנַרְשׁ אוֹתְךָ מִן הָאָרֶץ וְאִוְצִיא אוֹתְךָ מִן
 הַמְּלָכוֹת, אוּלַי יְקוּמוּ עֲלֶיךָ דְּבֵי הַשְּׂדֵה,
 אוּ וְאַבֵּי הַשְּׂדֵה, אוּ לְסַטִּיָּם, וַיַּעֲבִירוּ
 אוֹתְךָ מִן הָעוֹלָם. מַה אַעֲשֶׂה? אֵלֹא אָנִי
 וְאַתָּה נִצָּא מִן הָאָרֶץ.

הָדָא הוּא דְכְתִיב וַיִּסְרְתִי אֶתְכֶם לְמַחֵךְ בְּגִלּוֹתָא.
 וְאִי תִימְרוּן דְאַשְׁבּוּק לְכוּן, אַף אָנִי עִמְכוּן.
 שְׁבַע עַל חַטָּאתֵיכֶם, דָּא שְׁבַע דִּיתְתַּרְךְ עִמְכוּן,
 וְאַמַּאי. עַל חַטָּאתֵיכֶם. הָדָא הוּא דְכְתִיב, (ישעיה
 א) וּבִפְשָׁעֵיכֶם שָׁלַח אֶמְכֶם. אָמַר קְדָשָׁא בְרִיךְ
 הוּא, אֶתוּן גְּרַמְתוּן, דְּאַנָּא וְאַתוּן לָא נִידוּר (ס"א
 בְּאַרְשָׁא) בְּעֶלְמָא (נ"א גְּמָרוד ס"א מְאַרְשָׁא) מִעֶלְמָא. הָא
 מְטַרְזִינִתָּא נִפְקַת מִהִיכְלָה עִמְכוּן, הָא אֶתְחַרַב
 כְּלָא, הִיכְלָא דִילִי וְדִלְכוּן אֶתְחַרַב. דְּהָא לְמִלְכָּא
 לָא אֶתְחַזִּי הִיכְלָא, אֲלֵא כִּד אִיהוּ עֵייל עִם
 מְטַרְזִינִתָּא. וְחֻדְהָ דְמִלְכָּא לָא אֶשְׁתַּכַּח.

אֲלֵא בְּשַׁעְתָּא דְעָאל בְּהִיכְלָא דְמְטַרְזִינִתָּא,
 וְאַשְׁתַּכַּח בְּרָהּ עֲמָה בְּהִיכְלָא, חֲדָאן
 כְּלָהוּ כְּחֲדָא. הַשְׁתָּא דְלָא אֶשְׁתַּכַּחוּ בְּרָא

לשון הקודש

אמכם. אמר הקדוש ברוך הוא: אתם
 גרמתם שאני ואתם לא נדור (בארץ)
 בעולם (נגרש (מהארץ) מהעולם), הרי הגבירה
 יצאה מהיכלה עמכם. הרי הכל נחרב,
 ההיכל שלי ושלכם נחרב. שהרי למלך
 לא ראוי היכל אלא כשהוא נכנס עם
 הגבירה. ושמת המלך אינה נמצאת.
 אלא בשעה שנכנס להיכל הגבירה,
 ונמצא בנה עמה בהיכל, כלם שמחים

דבין, מכמה ואבים שיקומו עליכם
 ויעבירו אתכם מן העולם. אבל מה
 אעשה לכם? אלא אני ואתם נצא מן
 הארץ ונגלה לגלות.
 זהו שכתוב ויסרתי אתכם, ללכת
 בגלות. ואם תאמרו שאעזוב אתכם – אף
 אני עמכם. שבע על חטאתיכם – זו שבע
 שתתגרש עמכם. ולמה? על חטאתיכם.
 זהו שכתוב (ישעיה א) ובפשעיכם שלחה

וּמְטֹרֹנִיתָא, הָא הֵיכְלָא חֲרִיבָא מְכֻלָּא. אֵלָא אֲנָא
 מַה אַעֲבִיד. אַף אֲנָא עִמְכוּן. וְהִשְׁתָּא אַף עַל גַּב
 דְּיִשְׂרָאֵל אֵינְהוּ בְּגֻלוֹתָא, קְדָשָׁא בְּרִידָא הוּא אֲשֶׁתְּכַח
 עִמְהוֹן, וְלֹא שְׂבִיק לֹון, דְּכַד יִפְקוּן, יִשְׂרָאֵל מִן
 גְּלוֹתָא, קְדָשָׁא בְּרִידָא הוּא, יְתוּב עִמְהוֹן.
 דְּכִתְיִב, (דְּבָרִים ל) וְשָׁב יְיָ אֱלֹהֶיךָ, וְשָׁב יְיָ אֱלֹהֶיךָ
 וְדָאֵי. וְהָא אַתְּמַר.

רְבִי חֵיָא וְרְבִי יוֹסִי הוּוּ אֲזִילִי בְּאַרְחָא, אַעֲרְעוּ
 בְּהֵיָא מְעַרְתָּא בְּחֻקְלָא. אָמַר רְבִי חֵיָא
 לְרְבִי יוֹסִי, הָאֵי דְּכִתְיִב, (דְּבָרִים כח) אֵלֶּה דְּבָרֵי הַבְּרִית
 וְגו', מְלַבֵּד הַבְּרִית. מָאֵי דְּבָרֵי הַבְּרִית. דְּבָרֵי
 גְּבוּרָה (ס"א הַאֲלֵה) מִיִּבְעֵי לִיָּה. אָמַר לִיָּה הָא אוֹקְמוּנָה,
 תְּלִלוּ מִפִּי הַגְּבוּרָה, וְתִלְלוּ מִפִּי עֲצָמוֹ שֶׁל מוֹשֶׁה,
 וְהָא אַתְּמַר.

לשון הקודש

רְבִי חֵיָא וְרְבִי יוֹסִי הָיוּ הוֹלְכִים בְּדֶרֶךְ,
 נִפְגְּשׁוּ בְּאוֹתָהּ מְעַרָה בְּשַׂדֶּה. אָמַר רְבִי
 חֵיָא לְרְבִי יוֹסִי, זֶה שְׂפָתוֹב (שם כח) אֵלֶּה
 דְּבָרֵי הַבְּרִית וְגו', מְלַבֵּד הַבְּרִית. מַה זֶה
 דְּבָרֵי הַבְּרִית? דְּבָרֵי גְּבוּרָה (הַאֲלֵה) הִיָּה
 צְרִיךְ לְהִיּוֹת! אָמַר לוֹ, הָרִי פְּרֻשׁוֹה, תְּלִלוּ
 מִפִּי הַגְּבוּרָה, וְתִלְלוּ מִפִּי עֲצָמוֹ שֶׁל מוֹשֶׁה,
 וְהָרִי נִתְּבָאָר.

בְּאַחַד. עֲבָשׁוּ שְׂאִין נִמְצְאִים הַבֵּן עִם
 הַגְּבִירָה, הָרִי הֵיכְל חֲרִב מְהֻבֵּל. אֵלָא
 אֲנִי מַה אַעֲשֶׂה? אַף אֲנִי עִמְכֶם. וְעֲבָשׁוּ,
 אַף עַל גַּב שֵׁיִשְׂרָאֵל הֵם בְּגֻלוֹת, הַקְּדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא נִמְצָא עִמָּהֶם וְלֹא עוֹזֵב אוֹתָם.
 שְׂבָאֲשֶׁר יַעֲזֹו יִשְׂרָאֵל מִן הַגְּלוֹת, הַקְּדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא יְשׁוּב עִמָּם, שְׂפָתוֹב (דְּבָרִים ל)
 וְשָׁב ה' אֱלֹהֶיךָ, וְשָׁב ה' אֱלֹהֶיךָ וְדָאֵי,
 וְהָרִי נִתְּבָאָר.

תָּא חַוִּי, אֵלִין וְאֵלִין דְּבָרֵי הַבְּרִית הַזֶּה, (דף קט"ו ע"ב) דְּאַף עַל גַּב דְּמִפֵּי הַגְּבוּרָה הַזֶּה מְלִין. מְלֵי בְרִית הַזֶּה, דְּהָא טַב וּבִישׁ בִּיהַ תְּלִיין. טַב דְּאַתֵּי מִצְדִּיק. בִּישׁ דְּאַתֵּי מִן דִּינָא. דִּינָא, מֵאַתְרַ דְּדִינָא, וְחֵינּוּ צַדִּיק. וְצַדִּיק וְצַדִּיק בְּרִית אֵינּוּן, בְּרִית אַקְרוּן. וְעַל דָּא, מְלִין אֵלִין, מְלֵי בְרִית אֵינּוּן. וְקָשִׁיר בְּרִית בַּחֲדָא. וּבְגִינֵי כַּךְ זְכוּר וְשָׁמּוֹר, קָשִׁיר בַּחֲדָא. זְכוּר בְּיוֹם, שָׁמּוֹר בְּלֵילָה. הָא בְּרִית בַּחֲדָא, וּבְגִין כַּךְ בְּרִית וְדָא, דְּבָרֵי הַבְּרִית נִינְהוּ. וּבְכָל אַתְרַ בְּרִית בַּאַתְרַ דָּא אִיהוּ.

אָמַר רַבִּי חֲזִיא, וְדָא הָכִי הוּא, וּבְגִין כַּךְ שֵׁשֶׁת דְּאִיהוּ זְכוּר וְשָׁמּוֹר, אַקְרִי בְּרִית. דְּבַתִּיב, (שמות לא) וְשָׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשֵּׁשֶׁת לַעֲשׂוֹת אֶת הַשֵּׁשֶׁת לְדַרְתָּם בְּרִית עוֹלָם. וְכֹלָא מְלָה חַד, וְאַתְרַ דָּא, אַקְרִי בְּרִית בְּכָל אַתְרַ.

לשון הקודש

וְשָׁמּוֹר קְשׁוּרִים בְּאַחַד. זְכוּר בְּיוֹם, שָׁמּוֹר בְּלֵילָה. חַוִּי בְרִית בְּאַחַד, וּמִשׁוּם כַּךְ בְּרִית וְדָא, דְּבָרֵי הַבְּרִית הֵם. וּבְכָל מְקוֹם הַבְּרִית הַזֶּה הַזֶּה.

אָמַר רַבִּי חֲזִיא, וְדָא כַּךְ זֶה, וּמִשׁוּם כַּךְ שֵׁשֶׁת, שֶׁהִיא זְכוּר וְשָׁמּוֹר, נִקְרְאת בְּרִית, שְׁפָתוֹב (שמות לח) וְשָׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשֵּׁשֶׁת לַעֲשׂוֹת אֶת הַשֵּׁשֶׁת לְדַרְתָּם בְּרִית

בְּאֵה, אֵלָה וְאֵלָה הֵיוּ דְּבָרֵי הַבְּרִית. שְׁאֵף עַל גַּב שְׁהַדְּבָרִים הֵיוּ מִפֵּי הַגְּבוּרָה – דְּבָרֵי בְרִית הֵיוּ, שְׁחַרֵּי טוֹב וְרַע תְּלוּוִים בּוּ. הַטּוֹב שְׂבָא מִצְדִּיק, וְהַרַע שְׂבָא מִן חַדִּין. חַדִּין מִמְּקוֹם חַדִּין, וְחֵינּוּ צַדִּיק. וְצַדִּיק וְצַדִּיק הֵם בְּרִית, וְנִקְרְאִים בְּרִית. וְלִכְּזֵן מְלִים אֵלוֹ דְּבָרֵי בְרִית הֵן, וְקָשִׁיר הַבְּרִית בְּאַחַד. וּמִשׁוּם כַּךְ זְכוּר

תָּא חַיִּי, כְּתִיב וְנִתְּתִי שְׁלוֹם בְּאַרְצֵי, הוּא יְסוּד,
 דְּאִיהוּ שְׁלָמָא דְאַרְעָא, שְׁלָמָא דְבֵיתָא,
 שְׁלָמָא דְעַלְמָא. וַיְסַרְתִּי אֶתְכֶם אֶף אֲנִי שְׁבַע. מָאִי
 ז'. דָּא צְדָק. הָא וְדָאֵי בְרִית, וּבְגִין כֶּךָ דְּבִרֵי
 הַבְּרִית נִינְהוּ.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי כְּתִיב. (ויקרא כ"ו) וְאֶף גַּם זֹאת בְּהִיזְתֶּם
 בְּאַרְצֵי אֲבוֹתֵיכֶם וְגו'. וְאֶף גַּם זֹאת, וְאֶף, כְּמָה
 דְּאֵת אָמַר, אֶף אֲנִי. גַּם, לְרַבּוֹת כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל,
 דְּאֶקְרִי זֹאת, דְּלָא שְׁבַקְת לֹון לְעַלְמִין. בְּהִיזְתֶּם
 בְּאַרְצֵי אֲבוֹתֵיכֶם, בְּהִיזְתֶּם כְּלָא כְּחֻדָּא. לֹא מְאִסְתִּים
 וְלֹא גַעְלַתִּים כְּגִין דְּלָא אֶתְחַבְּר בְּהוּ. לְחַפְר בְּרִיתִי
 אֶתֶם, דְּאִי לָא אֶפְרוּק לְהוּ, הָא בְרִיתִי פְּלוּג, וּבְגִין
 כֶּךָ לְחַפְר בְּרִיתִי אֶתֶם.

לשון הקודש

בהיותם בארץ אביהם וגו'. ואף גם
 זאת, ואף - כמו שנאמר אף אני. גם -
 לרבות כנסת ישראל שנקראת זאת,
 שלא עוזבת אותם לעולמים. בהיותם
 בארץ אביהם - בהיותם הפל באחד.
 לא מאסתים ולא געלתים - כרי שלא
 אתחבר עמם. להפיר בריתי אתם - שאם
 לא אפדה אותם, הרי בריתי מתחלקת.
 ומשום כך, להפיר בריתי אתם.

עולם. והפל דבר אחד, והמקום הזה
 נקרא ברית בכל מקום.
 פא ראה, כתוב ונתתי שלום בארץ,
 הוא יסוד, שהוא שלום הארץ, שלום
 הבית, שלום העולם. ויסרתי אתכם
 אף אני שבע. מה זה שבע? זה צדק.
 הרי ודאי הברית, ומשום כך דברי
 הברית הם.
 אמר רבי יוסי, כתוב ואף גם זאת

אָמַר רַבִּי חֵיָא, אֲנָא שְׁמַעְנָא מְלָה חֲדָתָא, דְּאָמַר
 רַבִּי אֶלְעָזָר לֹא מְאַסְתִּים וְלֹא גַעְלַתִּים
 לְבַלְתָּם, לֹא הִכִּיתִים וְלֹא הִרְגַתִּים לְבַלּוֹתָם מִיבְעֵי
 לִיה. אֶלָּא לֹא מְאַסְתִּים וְלֹא גַעְלַתִּים, מָאן דְּסָאֲנִי
 לְאַחֲרָא מָאִים הוּא לְקַבְּלִיה, וְגַעְלָא הוּא בְּגִיעוּלָא
 קַמִּיה. אֲבָל הָכָא, לֹא מְאַסְתִּים וְלֹא גַעְלַתִּים. מָאִי
 טַעְמָא. בְּגִין דְּחַבִּיבוּתָא דְּנַפְשָׁאֵי בִּינֵייהוּ. וּבְגִינָה
 כְּלָהוּ חַבִּיבִין גַּבְאֵי, הֲדָא הוּא דְּכַתִּיב לְבַלְתָּם.
 לְבַלְתָּם כְּתִיב, חֶסֶד וְיִו, בְּגִינָה לֹא מְאַסְתִּים וְלֹא
 גַעְלַתִּים, בְּגִין דְּאִיהִי רַחֲמֵתָא דְּנַפְשָׁאֵי, רַחֲמוּתָא
 דִּילֵי גַבְתָּא.

לְבַר נֶשׁ דְּרַחֲמִים אֲתָתָא, וְתוֹת דִּיִּירָא בְּשׁוֹקָא
 דְּבוּרְסָקִי, אִי לֹא תוֹת הִיא תַּמָּן, לֹא עֵיִל
 בָּהּ לְעֵלְמִין. כִּיּוֹן דְּהִיא תַּמָּן, דְּכִי בְּעֵינֵי בְּשׁוֹקָא
 דְּרוּזְכְּלֵי, דְּכָל רִיחִין דְּעֵלְמִין טָבִין אֲשַׁתְּכַחוּ תַּמָּן.

לשון הקודש

נַפְשֵׁי בִּינֵיהֶם, וּבְגִלְלָה פְּלִם חַבִּיבִים
 עֲבוּרֵי. זְהוּ שְׁפָתוֹב לְבַלְתָּם. לְבַלְתָּם
 כְּתוּב, חֶסֶד וְיִו, בְּגִלְלָה לֹא מְאַסְתִּים
 וְלֹא גַעְלַתִּים, מִשּׁוּם שְׁהִיא אַהֲבַת נַפְשֵׁי,
 אַהֲבַתִּי אֶעֱלֶה.

לְאָדָם שְׂאוֹהֵב אֶשְׁה, וְהִיתָה נְרָה בְּשׁוֹק
 שֶׁל בּוּרְסָקִים, אִם הִיא לֹא הִיתָה שָׁם, לֹא
 הִיא נִכְנָס לְשָׁם לְעוֹלָמִים. כִּיּוֹן שְׁהִיא

אָמַר רַבִּי חֵיָא, אֲנִי שְׁמַעְתִּי דְּבַר חֲדָשׁ,
 שְׁאָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, לֹא מְאַסְתִּים וְלֹא
 גַעְלַתִּים לְבַלְתָּם, לֹא הִכִּיתִים וְלֹא
 הִרְגַתִּים לְבַלְתָּם הִנֵּה צְרִיךְ לְהִיּוֹת! אֶלָּא
 לֹא מְאַסְתִּים וְלֹא גַעְלַתִּים – מִי שְׁשׂוֹנָא
 מִיִּשְׁהוּ אַחַר, הוּא מָאוּס בְּגִנְדוּ, וּמִנְעִיל
 בְּנַעַל לְפָנָיו. אֲבָל כָּאן, לֹא מְאַסְתִּים וְלֹא
 גַעְלַתִּים. מָה הַטַּעַם? מִשּׁוּם שְׁחַבִּיבוּת

אוֹף הָכֵא, וְאִף גַּם זֹאת בְּהִיוֹתְם בְּאֶרֶץ אֲיִבֵיהֶם,
 דַּאִיהוּ שׁוֹקֵא דְבוֹרְסָקִי, לֹא מְאַסְתִּים וְלֹא
 גַּעְלָתִים. וְאַמְאִי. לְכַלְתֶּם. בְּגִין כַּלְתֶּם, דַּאֲנֵא
 רְחִימָנָא לָהּ, דַּאִיהִי רְחִימָתָא דְנִפְשָׁאִי, דְשָׂרִיא
 תַּפְּן, וְדָמִי עָלֵי כְּכַל רִיחִין טָבָאן דְעֶלְמָא, בְּגִין
 הֵהִיא כָּלָה דְבְּנִוּוִיָּהּ. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, אֱלוֹ לֹא
 אֲתִינָא הָכֵא, אֲלֵא לְמִשְׁמַע מְלָה דָּא דִּי.

פְּתַח וְאָמַר, (מלאכי א) בֵּן יַכְבֵּד אֲב וְעֶבֶד אֲדֹנָיו. בֵּן
 יַכְבֵּד אֲב, בְּמָה דַּאֲתֵי אָמַר (שמות כ) כִּבֵּד אֶת
 אָבִיךָ וְאֶת אִמְךָ, וְאוֹקְמוּהָ, בְּמִיכְלָא וּמִשְׁתִּינָא
 וּבְכַלְא. הֵאִי בְּחִינֵי דַּאֲתַחֲיֵב בִּיהַ. פְּתַר דְּמִית, אִי
 תִּיבָא הָא פְּטוֹר מֵנִיָּה הוּא, לָאוּ הָכֵי. דַּאֲף עַל גַּב
 דְּמִית, אֲתַחֲיֵב בִּיקָרִיָּה יִתִיר, דְּכַתִּיב כִּבֵּד אֶת
 אָבִיךָ. דַּאִי הֵהוּא בְּרָא אֲזִיל בְּאַרְחַ תְּקַלָּא, וְדַאִי
 מְבַנֵּה לְאַבּוּי הוּא, וְדַאִי עֶבֶד לִיָּה קַלָּנָא.

לשון הקודש

שָׁם, דוֹמָה בְּעֵינָיו כְּמוֹ שׁוֹק שֶׁל רוֹבְלִים, שְׁפַל הַרְיָחוֹת שֶׁל עוֹלָמוֹת מְטוֹבִים נִמְצְאִים שָׁם.

אִף כָּאן, וְאִף גַּם זֹאת בְּהִיוֹתְם בְּאֶרֶץ אֲיִבֵיהֶם, שֶׁהוּא שׁוֹק שֶׁל בּוֹרְסָקִים, לֹא מְאַסְתִּים וְלֹא גַּעְלָתִים, וְלָמָּה? לְכַלְתֶּם. בְּשִׁבִיל כַּלְתֶּם, שְׂאֵנִי אוֹהֵב אוֹתָהּ, שֶׁהִיא אֲהוּבַת נִפְשִׁי, שְׂשׂוּרָה שָׁם, וְדוֹמָה עָלֵי כְּמוֹ כָּל הַרְיָחוֹת הַמְטוֹבִים שֶׁל הָעוֹלָם

פְּתַח וְאָמַר, (מלאכי א) בֵּן יַכְבֵּד אֲב וְעֶבֶד אֲדֹנָיו. בֵּן יַכְבֵּד אֲב, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שמות כ) כִּבֵּד אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמְךָ, וּפְרִשׁוּהָ, כְּמֵאֲכָל וּבְמִשְׁתֶּה וּבְכָל. זֶה בְּחִינֵי שְׂהִתְחִיב בּוֹ. אַחַר שְׁמַת, אִם הָאֵמַר הָרִי הוּא פְּטוֹר מִמֶּנּוּ - לֹא כֵּךָ. שְׂאֵף עַל גַּב

וְאִי הֵהוּא בְּרָא אָזִיל בְּאַרְחַ מִיִּשְׁרָ, וְתִקִּין עֻבְדוּי,
 וְדָאֵי דָא אֹקִיר לְאֲבוּי, אֹקִיר לִיה בְּהֵאֵי
 עֲלֵמָא גִבִּי בְּנֵי נְשָׂא, אֹקִיר לִיה בְּהֵהוּא עֲלֵמָא, גִּבִּי
 קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא חַיִּים עֲלֵיהּ,
 וְאוֹתִיב לִיה בְּכוּרְסֵיָא דִּיקְרִיָה. וְדָאֵי בֶן יַכְבַּד אָב.

בְּגוֹן רַבִּי אֶלְעָזָר, דְּאִיהוּ אֹקִיר לִיה לְאֲבוּי בְּהֵאֵי
 עֲלֵמָא, וּבְהֵהוּא עֲלֵמָא הַשְׁתָּא אֲסִי שְׂבַחָא
 דְּרַבִּי שְׁמַעוֹן בְּתַרִּין עֲלָמִין, בְּהֵאֵי עֲלֵמָא, וּבְהֵהוּא
 עֲלֵמָא יִתִּיר מְחִיזִי. דְּזָכָה לְבָנִין קְדִישִׁין, וְלִגְזֻעִין
 קְדִישִׁין. וּבָאִין אֵינּוּן צְדִיקֵיָא, דְּזַפְּאן לְבָנִין קְדִישִׁין,
 לְגֻזְעִין קְדִישִׁין. עֲלֵיָהוּ אֲתִקְרִי, (ישעיה סא) כָּל רְאִיָּהֶם
 יִפְרֹזִם בִּי הֵם זֶרַע בְּרַךְ יְיָ אָמֵן. בְּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם
 אָמֵן וְאָמֵן. יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.

לשון הקודש

כְּמוֹ רַבִּי אֶלְעָזָר שְׂמַכְבַּד אֶת אָבוּי
 בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְאֹתוֹ הָעוֹלָם, עֲבָשׁוּ
 מִתְרַבֵּה כְבוֹדוֹ שֶׁל רַבִּי שְׁמַעוֹן בְּשֵׁנֵי
 עוֹלָמוֹת – בְּעוֹלָם הַזֶּה, וּבְאֹתוֹ הָעוֹלָם
 יוֹתֵר אֲשֶׁר בְּחַיָּו. שְׂזָכָה לְבָנִים קְדוּשִׁים
 וְלִגְזֻעִים קְדוּשִׁים. אֲשֶׁרֵי הַצְּדִיקִים שְׂזוּכִים
 לְבָנִים קְדוּשִׁים, לִגְזֻעִים קְדוּשִׁים. עֲלֵיהֶם
 נִקְרָא, כָּל רְאִיָּהֶם יִפְרֹזִם בִּי הֵם זֶרַע בְּרַךְ
 ה'. אָמֵן. בְּרוּךְ ה' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן. יִמְלֹךְ
 ה' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.

שְׁמַת, הַתְּחִיב בְּכְבוֹדוֹ יוֹתֵר, שְׂכַתוֹב
 כְּבַד אֶת אָבוּי. שְׂאֵם אוֹתוֹ הֵבֵן הוֹלֵךְ
 בְּדֶרֶךְ עֲקֻשָׁת, וְדָאֵי שְׂהוּא מְבֹהָ אֶת
 אָבוּי, וְדָאֵי שְׂעוּשָׂה לוֹ קְלוּן.

וְאֵם אוֹתוֹ הֵבֵן הוֹלֵךְ בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָהּ,
 וּמִתְקַן אֶת מַעֲשָׂיו, וְדָאֵי שְׂזָה מְכַבַּד אֶת
 אָבוּי, מְכַבַּד אוֹתוֹ בְּאֹתוֹ הָעוֹלָם אֲעַל
 בְּנֵי אָדָם, מְכַבַּד אוֹתוֹ בְּאֹתוֹ הָעוֹלָם
 אֲעַל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא. וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא הֵם עָלָיו וּמוֹשִׁיב אוֹתוֹ בְּכַסֵּא כְבוֹדוֹ.

וְדָאֵי בֶן יַכְבַּד אָב.